

Debatten van de provincieraadszitting

24 november 2008

OPENBARE ZITTING

Eerste gedeputeerde Alexander Vercamer – vervolg**COMMUNICATIE****BELEIDSNOTA P. 70: 3.4 COMMUNICATIE: ALGEMENE TUSSENKOMST****De heer voorzitter**

Mijnheer de Gedeputeerde,
 Met uw welnemen ga ik door tot en met logistiek en alleen personeel apart doen. Goed?
 Mijnheer Waterschoot, zoals afgesproken spreekt u na de respons van gedeputeerde Vercamer.

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
 Wanneer we het hebben over communicatie, raken we onvermijdelijk aan de positie van de provincies, ook onze provincie, want daar communiceert men tenslotte over.

"Onbekend is onbemind". Dat is reeds gezegd en het klinkt als een platitude - een platitude is eigenlijk een alledaagse opmerking, maar ze is hier toch wel zeer vanzelfsprekend - ,maar deze uitspraak is en blijft nog steeds van toepassing, ook op onze provincie, sinds de allereerste brochure – dit werd vroeger ook al eens aangehaald door gedeputeerde Vercamer - "Een bloem van een provincie", met vooraan een bloem, maar binnenin een bruin, totaal verouderde druk.
 Vandaag zouden we zeggen: "Vanuit welk archief komt die brochure?"

De brochure is medio de jaren '80 tot stand gekomen als resultaat van nogal wat debatten en discussies die we hier hebben gevoerd. Ik heb er toen ook aan meegewerkt. Herinner u gedeputeerde Vercamer met zo een stapel brochures uit onze buurtprovincie Zeeland om te zeggen van "kijk, wat er in een kleine provincie kan gebeuren, met eigenlijk iets meer inwoners dan Gent, moet toch zeker kunnen in deze provincie".
 Dat werd toen opgevolgd en het heeft inhoud gekregen.

We moeten toegeven en zeggen dat er intussen zeer veel inspanningen zijn geleverd om onze provincie bij de Oost-Vlaming beter bekend te maken.
 Ondertussen hebben we ook al een wat uit de kluiten gewassen Communicatiedienst. En toch, Collega's, blijven wij met het probleem zitten van "onbekend is onbemind".

Dat de provincies te weinig bekend zijn, weten wij nog altijd. Er is natuurlijk de vrij jonge geschiedenis van de provincies. Ik denk dat we dat ook niet uit het oog mogen verliezen. Ik zeg altijd dat de provincies pas gestart zijn in 1984, waar zij naar vorm en inhoud dat gekregen hebben hoe wij ze vandaag kennen. Wij gaan niet uitweiden over vóór die tijd, maar toen leefden we in de prehistorie met zeer archaïsche toestanden. Maar vanaf 1984 zijn de provincies ontstaan zoals we ze vandaag kennen. Ze hebben dus eigenlijk een vrij jonge geschiedenis.
 Tot dan werden de provincies door de bevolking bestempeld als 'provinciale gouvernementen'. Dat riep het beeld op van een gesloten, wat afstandelijke, maar zeer eerbiedwaardige politieke administratie met vooral de gouverneur als indrukwekkende en centrale persoon.

Dat beeld en vooral die geest blijft ook vandaag nog wat hangen in ons milieu en zeker bij de burgers. Wij zijn er nog steeds niet helemaal in geslaagd om de provincies als 'politieke' fora te profileren.

DEBATTEN

Natuurlijk blijven we vandaag geconfronteerd – en dat zal nog wel een tijdje verder lopen - met de 'jojo-discussie' over het al of niet bestaan of afschaffen van de provincies. Een jojo gaat op en neer en dat wordt op de duur een leuk spelletje.

Ook nu weer, vrij recent, vaak als een 'gratis' uitspraak die weinig onderbouwd is of minstens duidelijk maakt dat de uitsprekers ervan de provincies hun doen en laten kennen. Maar eigenlijk bewijzen zij met die uitspraak dat zij die kennis niet bezitten.

Men kan natuurlijk elke politieke instelling afschaffen. Men kan ook Vlaanderen en België afschaffen, enz. Dat is allemaal wel mogelijk, maar in de praktijk is dat niet zo simpel. Men kan zelfs de democratie afschaffen.

De provincies zijn verankerd in de grondwet. In Vlaanderen zijn ze decretaal erkend en geregeld. Ook in Wallonië is dat zo, alhoewel het daar op een totaal andere manier is gebeurd. Vandaag kunnen we spreken van een groot verschil van functioneren van de provincies in Vlaanderen en in Wallonië. Het kerntakendebat – en ik zal dat nog regelmatig in herinnering brengen - heeft in elk geval het resultaat opgebracht dat de provincies in Vlaanderen als een evenwaardig partnerbestuur naast de gemeenten en Vlaanderen worden beschouwd. We hebben daar tijdens het kerntakendebat hard voor gevochten en dat is toch een resultaat dat we zeker hebben behaald.

Maar veel van de opmerkingen die worden gemaakt over de provincie hebben – en toen bleek dat ook – vooral te maken met haar relatieve onbekendheid als politieke instelling.

Wij hebben nu eenmaal ook taken die niet zo zichtbaar zijn voor de burger. Dat weten wij en dat wordt ook bevestigd in het 'Onderzoeksrapport Provincie Oost-Vlaanderen'.

Wat de kennis over de provincie betreft stellen we via dat onderzoeksrapport vast dat wat betreft:

1. de provinciale organen vooral de provincieraad en de gouverneur het best gekend zijn, alhoewel weinig Oost-Vlamingen weten wie er in die raad zetelt;
2. de informatie vooral de folders, de brochures en de regionale televisie de belangrijkste informatiedragers zijn;
3. de bevoegdheden en de initiatieven – en dat is bijna vanzelfsprekend - vooral de domeinen zeer goed bekend zijn en verder vooral toerisme, cultuur en monumentenzorg, maar ook sport en recreatie alsook de promotie van streekproducten. Andere bevoegdheden zijn dan amper tot niet bekend, ook al zijn er sterke regionale verschillen vast te stellen.

Belangrijk is dat de bekendheid groeit – en dat is het essentiële, Collega's - naarmate de burger, de Oost-Vlaming, in contact komt met die bewuste provinciale diensten. Als hij in het domein komt, maakt hij het domein mee. Als hij een toeristische brochure heeft, ziet hij dat toerisme bijvoorbeeld op zijn fiets. Dan ziet hij dat het de provincie is. De zaken waarmee hij in contact komt, ook bijvoorbeeld wat betreft ruimtelijke ordening, zijn zaken die hij wel kent.

Daar krijgt de provincie wel een vrij positief imago. Dus dat hebben we ook, alhoewel de burger van de provincies als instelling weliswaar niet echt wakker ligt.

Eerste conclusie: we hebben nog heel veel werk aan onze communicatiewinkel.

Hoe gaan we dat aanpakken?

Mijnheer de Voorzitter, ik wil een aantal suggesties doen, een aantal vragen stellen.

Het verspreiden van folders lijkt doeltreffend te zijn. Zo ook onze website, hoewel die aan vernieuwing toe is. Als er iets is dat eigenlijk constant moet bijgewerkt worden, is het de website.

De regionale televisie is en blijft nog steeds een belangrijk medium, hoewel het wel eventjes anders kan. Maar daar kom ik straks op terug.

Belangrijk is de nuttigheid of 'dienstbaarheid' van onze provinciale diensten goed te profileren en zichtbaar te maken. Ik denk dat dat de kernopdracht moet zijn van onze dienst Communicatie: onze provinciale diensten duidelijk profileren en goed zichtbaar maken.

Toerisme is een goed voorbeeld, de fietsroutes eveneens. Herinner u het logo dat erbij staat. De promotie van streekproducten is dat ook, hoewel we daar toch nog sterker onze merknaam 'provincie Oost-Vlaanderen' moeten aan verbinden, ook al gebeurt de promotie door para-provinciale instellingen, in dit geval de Erov.

Andere acties kunnen dat ook.

Elk gebouw van de provincie zou heel duidelijk moeten gekenmerkt zijn. Het zou zichtbaar moeten zijn dat het een gebouw is van de provincie. In die zin kan de bevestiging – onze mooie nieuwe vlag – daartoe bijdragen als zij aan de gevel wappert van het desbetreffende gebouw.

En waarom, Mijnheer de Gedeputeerde, zouden wij hier in Gent onze gebouwen ook niet laten opnemen in het Gentse lichtplan?

Dat is een heel mooi gegeven.

Wie 's avonds – en nu wordt het wat vlugger donker – even kuiert in Gent kan zien hoe mooi dat lichtplan werkt door de oplichting van gevels, door speciale lichteffecten. Als men hier komt, komt men altijd meteen in een donker gat.

Ik denk dat het provinciegebouw toch wel in de schijnwerpers mag komen.

Aan het profileren van de provincie als politieke instelling, hebben we nog een stevige opdracht.

TV Provincie haalt met de uitzendingen over de provincieraad wel goede resultaten. Ze dragen bij tot de bekendheid van het politieke aspect van de provincie, daar waar de gedeputeerden regelmatig in beeld komen. Dat kan ook niet anders als dragers van de politieke administratie en van de uitvoering van dossiers.

Maar, Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gedeputeerde, ik denk dat wat deze uitzendingen betreft er wel één en ander kan veranderen. Ik hoor ook door collega's zeggen dat de inhoud een beetje stereotiep is. Ik denk dat het debat en de beslissingen van de provincieraad nog wat meer moeten weergegeven worden.

Waarom ook niet weergegeven wat er in de commissies gebeurt? Dan zou men ook weten dat de provincieraad wordt voorafgegaan door commissies.

Een zwak punt – en dan raak ik eigenlijk ook uw gevoelige snaar, Mijnheer de Voorzitter, en terecht - blijft de publieke afwezigheid tijdens de raads- en commissiezittingen.

Maar het is reeds gezegd: de toegang tot deze raadzaal, tot de publieke tribune blijft in dit gebouw een hoogdrempelige en niet uitnodigende situatie. Aanduidingen zijn er wel, infoborden zijn er niet altijd en 's avonds is het vaak tasten in het donker.

Maar ook wij, Collega's, hebben als raadsleden een communicatieopdracht in onze politieke omgeving en streekomgeving. Wij moeten meer over de provincie vertellen. Wij moeten rondleidingen organiseren, wij kunnen lezingen organiseren. Wij hebben daarvoor het materiaal. En ik hoop dat wij op de provincie kunnen rekenen om logistiek materiaal te krijgen om die communicatieopdracht mee in te vullen.

Natuurlijk is dit provinciehuis niet het ideale concept om er een warm huis van te maken. Daarom is misschien in de toekomst een nieuw provinciehuis, net zoals in de andere provincies, dat wel en daar moeten we dan bijzonder op letten.

De burgers naar ons toehalen, ze in contact brengen met de provincie, rendeert. Dat bewijst ook die studie. Dat is de belangrijke conclusie ervan en ik denk dat dit de kernopdracht moet zijn van onze Communicatiedienst.

Dus laat ons hier verder aan werken.

En wellicht zijn er nog vele andere mogelijkheden naar specifieke doelgroepen, evenementen, enz. om de provincie uit te dragen. En misschien kan – in een zeer bescheiden formule – het recente initiatief van het Vlaamse parlement, met name de organisatie van een soort 'politek festival', het contact en de confrontatie met het politieke aspect van de provincie – de provincieraad en de deputatie – onze bekendheid helpen versterken.

Het is maar een idee.

En tot slot, Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Gedeputeerde en Collega's, kan het voornemen van de Gentse gemeenteraad ons wellicht ook helpen, namelijk het thuis volgen via de pc van de provincieraad en de commissies. Zo is het ook aangekondigd in het stadsmagazine en het wordt geformuleerd als volgt: "Via een paar muisklikken zit je midden in een gemeenteraadszitting. Ongepolijst, ongecensureerd, het Gentse stadshuis zoals het is: geanimeerde debatten tussen schepenen en gemeenteraadsleden en af en toe vuurwerk tussen meerderheid en oppositie. Zo is nu eenmaal de gemeenteraad."

Ik denk dat het hier ook van toepassing is, hoewel het hier veel zachter gebeurt en het op een ander, hoger niveau staat. Op een bovenlokaal niveau.

DEBATTEN

Laat ons de deuren opengooien en de burgers naar binnen halen. Ik denk dat het een belangrijke opdracht is.

Ik ben er persoonlijk van overtuigd dat men, wil men de provincie als instelling overeind houden – en we zouden er veel kunnen over zeggen, maar het is hier nu niet het moment –, zich meer moet profileren als het politieke forum van de provincie, als 'streekparlement'. Men moet gaandeweg durven kiezen voor duidelijke en herkenbare intermediaire en bovenlokale taken, ook al moeten we kiezen tussen onze taken.

Met deze spreuk zou ik willen eindigen, want ze is volop van toepassing wat dit betreft: "Plus est en vous."

Dank u.

BUDGET P. 38: G.U. 104 02/613 07 (ZIE P. 27 VAN DE TOELICHTINGEN NR. 62): INTERNE EN EXTERNE COMMUNICATIE – ALGEMENE WERKINGSKOSTEN: DE SAMENWERKING MET TV PROVINCIE

Mevrouw De Vos

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Sedert januari 2008 zijn er televisieuitzendingen zowel op AVS als op TV Oost op zondag.

Inderdaad, televisie is het ultieme instrument om informatie vanuit de provincie "Uw en ons streekbestuur" naar elke inwoner te brengen.

Maar er is meer.

De bedoeling van de programma's is om meer bekendheid en kennis naar zo een breed mogelijk publiek te brengen, niet in het minst naar de specifieke doelgroepen, de ondersteuning van de provincie aan de gemeenten alsook allerlei individuele initiatieven waarin de provincie kan of moet spelen.

Onze diensten beschikken trouwens over veel degelijke en uitgebreide folders, brochures en tijdschriften, maar iedereen weet dat televisie een beter kennis- en communicatiemiddel is.

Aangezien we met ons bestuur de bedoeling hebben onze inwoners zo goed mogelijk te informeren, wil ik de volgende concrete vragen en voorstellen doen:

- een evaluatie van de huidige uitzendingen;
- meer inhoudelijke programma's maken die de dagelijkse werking van de provinciale diensten, de projecten en de activiteiten voorstellen waardoor de Oost-Vlamingen beter geïnformeerd worden;
- ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat het een meerwaarde zou zijn om deze uitzendingen op een vaste dag in de week uit te zenden, zoals de stadstelevisie, en niet meer op zondag;
- de rechtstreekse ondertiteling zou gelijke kansen bieden aan elkeen die geïnteresseerd kijkt.

Dank u.

BUDGET P. 70: 3.4 COMMUNICATIE – NIEUWE EN/OF MARKANTE ACTIES DIE GERICHT ZIJN OP HET VERGROTEN VAN DE KENNIS OVER DE PROVINCIE: VRAAG OM TE ONDERZOEKEN OF DE ZITTINGEN VAN DE PROVINCIERAAD OP (DIGITALE) TELEVISIE EN/OF WEBSITE KUNNEN WORDEN UITGEZONDEN

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik hoop dat de gedeputeerde mij zal toestaan om nog even te verwijzen naar de tussenkomst die ik gehouden heb bij aanvang van de budgetbespreking, omdat ik – weliswaar in de beknoptheid van de inleidende toespraken – de punten die ik daarbij te berde heb gebracht toch nog even in herinnering wens te brengen.

Sta mij toe, een beetje inspelend op de tussenkomst van collega Beke, van toch ook mijn waardering uit te spreken naar het provinciebestuur voor zijn beleid op het vlak van communicatie.

Ik weet natuurlijk ook dat wij ons daar in het verleden al kritisch hebben over uitgelaten. In de toekomst zal dat wellicht ook nog het geval zijn, maar dat is enerzijds onze rol als oppositiepartij. Anderzijds denk ik, ondanks het feit dat wij op de goede weg zitten, dat wij als bestuur telkens de lat iets hoger moeten kunnen leggen. En ik denk dat de deputatie – en misschien nooit snel genoeg naar de normen van de oppositie – bereid is. In vergelijking met andere lokale besturen – zelfs in de contacten met de fractievoorzitters in andere provincieraden – moeten wij er ons zeker niet voor schamen dat wij diverse nuttige en goede initiatieven nemen, welke wij in de toekomst nog moeten verderzetten en eventueel bijschaven. Wij leven nu eenmaal in een wereld waar communiceren heel belangrijk is, zeker in de politieke wereld.

Dus zelfs wij, als kritische oppositiepartij, waarvan ons soms verweten wordt dat wij voor de afschaffing van de provincies zouden zijn, vinden het belangrijk dat de provincie goed communiceert. Niet zozeer om onszelf in de kijker te stellen, maar ik denk toch dat wanneer wij ons engageren binnen een politiek forum als de provincieraad, wij ons in belangrijke mate verbonden voelen met de werking van die provincie. Op diverse vlakken hebben wij toch een stuk fierheid over de provincie Oost-Vlaanderen, haar werking, haar instellingen, haar domeinen, haar provinciaal onderwijs. Een bezorgdheid die wij, denk ik, hier toch allemaal delen.

Ook wij vertrekken een beetje vanuit het besef dat het moeilijk communiceren is naar de burger. Iedereen die campagne gevoerd heeft tijdens de laatste provincieraadsverkiezingen weet dat men tijdens het campagnevoeren vaak met de vaststelling wordt geconfronteerd dat mensen niet echt weten waarvoor de provincie Oost-Vlaanderen staat. Veelal raakt men niet verder dan de gouverneur, de provinciebelasting en één of ander provinciaal domein. En wat er zich hier afspeelt en waar de provincie mee bezig is, is voor ons ook soms een complex en moeilijk uit te leggen verhaal.

Vandaar mijn waardering voor een initiatief als TV Provincie, die probeert om op een beetje een laagdrempelige manier de werking van de provinciale instelling, in deze bij voorkeur de provincieraad, naar buiten te brengen. De reacties die ik krijg zijn in meerdere mate positief.

Maar zoals ik in het begin zei, namelijk dat we telkens de lat iets hoger zouden mogen leggen, toch een pleidooi om, in zoverre daar sprake zou van zijn, de makers van het programma misschien te laten groeien in hun rol als programmamaker, zodanig dat niet enkel de zuivere beleidslijnen aan bod komen, maar ook het echte politieke aspect. Ik verwijs naar de tussenkomst van collega Beke. Tien minuten is natuurlijk zeer kort om een politiek debat te brengen, maar men zou de uitzendingen wat meer kunnen kruiden.

Wat het Oost-Vlaamse gevoel betreft moeten we er allemaal werk van maken. Het is natuurlijk niet evident. Wij hebben een beetje de handicap van 'wie voelt zich Oost-Vlaming?'. In mijn eigen partij voeren wij nu voor het eerst een Oost-Vlaamse campagne, ook een beetje verplicht door de provinciale kiesomschrijving, en ook daar is dat Oost-Vlaamse gevoel nog altijd niet zo aanwezig, maar we moeten daar een beetje rekening mee houden gelet op de provinciale kiesomschrijving.

Ik stel trouwens in de marge vast dat zelfs in het kader van de lijstvorming die nu volop lopende is dat er daar nog steeds binnen regio's wordt gedacht. Dus men is nog niet mee met het Oost-Vlaamse gedachtegoed. En als wij als politici daar nog niet echt van overtuigd zijn, hoe zou de burger zich dan Oost-Vlaming voelen?

Concreet zou ik heel even willen inpijken op een aantal puntjes van collega Beke.

Zeer terecht haalt hij de suggestie aan voor opname van het provinciehuis in het Gentse lichtplan. Zelf Gentenaar zijnde kom ik hier regelmatig over de vloer of in de buurt en stel ik vast dat het gebouw zelf nogal een redelijk donker en somber mastodont is, niet echt uitnodigend. Het gebouw moet 's avonds natuurlijk niet uitnodigend zijn voor krakers of dieven en het is ook geen hoogtepunt van de architectuur in Gent, maar het is er. En we kunnen wel mensen uitnodigen die de lof kunnen komen zwaaien over de architectuur. Dus ik denk dat we het provinciehuis wel iets meer in het licht mogen zetten.

Dan verwijs ik naar mijn tussenkomst die ik bij het budget zelf heb gehouden en waarbij ik een aantal puntjes heb aangehaald, onder meer de problematiek van de aanwezigheden zowel op de provincieraden als op de commissies. Ik heb toen ook verwezen naar de persconferentie. Er is al een suggestie geweest. We hebben in het verleden al eenmaal de proef op de som genomen en toen is er één journalist opgedaagd. Ik vermoed dat het meer aan mijn partij zal liggen dan aan het feit dat wij die persconferentie georganiseerd hebben.

DEBATTEN

Jullie moeten ook zoeken naar een meest geschikt moment, maar het valt een beetje te betreuren dat de persweerklink van die negen zittingen eerder minimaal is te noemen, zelfs mits de inspanningen van de talrijke collega's. En misschien denkt u dat ik daar smalend over doe of dat ik daar ontevreden over ben, maar ik denk dat zij ook in die zin in de klappen delen.

Samen met collega Beke betreur ik het een beetje dat er geen initiatief wordt genomen om het provinciebestuur met bijvoorbeeld een soort opendeurdag in de kijker te stellen. Ik herinner mij dat het nog heeft plaatsgevonden. Misschien kan men toch nog een keer die overweging maken of misschien kan men eens formuleren waarom men juist eraan houdt om geen opendeurdagen meer te organiseren.

Ik heb in mijn algemene tussenkomst ook gesproken over de werking op het vlak van regiomarketing. Wij hebben daar al diverse uitgaven voor gedaan. Er is daar ook een volledig plan voor ontwikkeld. U mag mij daarin verbeteren, maar ik vond daar niet meteen bedragen over terug die men zal gebruiken om dat plan concreet in te vullen in 2009.

Dan is er de ondersteuning van de telenovelle LouisLouise – en ik heb daar in mijn openingstussenkomst ook naar verwezen - waar Gent deels aan bod komt.

Maar waar komen die Oost-Vlaamse elementen juist naar voor?

Men heeft er bij de nota deputatie naar verwezen dat er beelden zouden opgenomen worden in de provinciale domeinen. Ik ben maar een sporadische kijker en ik heb zeker niet alle uitzendingen gezien, maar ik heb toch de indruk dat men veeleer Gent zelf – wat een goede zaak is – in de kijker stelt. Maar 50 000 EUR op jaarbasis is niet weinig. De uitzendingen lopen nog, dus ik vermoed de opnames ook. Misschien dat er daar toch nog een extra inspanning komt. Maar het gaat vooral over relaties: wie is met wie, wie doet het met wie. Tenzij dat dat een beetje het nieuwe aspect is dat de provincie Oost-Vlaanderen in de kijker zou willen stellen.

In mijn tussenkomst bij de openingstoespraak heb ik ook verwezen naar de publicatie Informeel, waarbij ik gesteld heb dat "de artikelen uit de provincieraad geen afspiegeling zijn van de realiteit".

Ook daar merk ik toch dat vrij strikte kader.

Wat staat in het artikel?

De zaken die de deputatie aan bod wil laten komen, haar dossiers, haar punten. Op zich zijn dat natuurlijk allemaal dossiers die in de provincieraad zijn geweest, maar het echte politieke werk – een beetje verder breiend op de tussenkomst van collega Beke – ontbreekt daarin. Er is de suggestie geweest om iemand van het bureau op te nemen in de redactieraad. Men heeft gezegd dat men daar liever geen politiekers in wil. Ik kan dat begrijpen. Ik denk dat het een te verdedigen standpunt is. Maar misschien moet men daar in de toekomst wat meer aandacht aan geven zodat ook daar het politieke aspect in aan bod kan komen.

Tot slot heb ik in mijn openingstoespraak ook verwezen naar de Provinciestrijd.

Er heeft zich slechts één politieke partij ingeschreven voor het initiatief. Blijkbaar heeft men na die inschrijving het reglement gewijzigd, zodanig dat geen enkele politieke partij zich nog kon inschrijven. Ik was daar toch over verwonderd.

Concreet wat mijn vraag betreft over de digitalisering van de werking in de provincieraad en misschien zelfs in de commissie.

Ik heb gezien dat men spreekt over 'actief onderzoek'. Dat is dus niet enkel plannen maken, maar ook een zekere concretisatie. Er staat 15 000 EUR ingeschreven voor een aantal lopende contracten en anderzijds 45 000 EUR voor de aanschaf van hardware. Dan spreken we over camera's, microfonen, schakelunits en verdeelsterktes.

In het licht van de mogelijke verhuis is het natuurlijk een groot vraagteken in hoeverre het actief onderzoek zal kunnen gerealiseerd worden, tenzij men kan zeggen binnen welke afzienbare tijd er een beslissing zal genomen worden. Of zegt u: "Kijk, dat is een investering die al kan gebeuren." We dachten dat de apparatuur die hier vandaag zou aanwezig zijn, perfect morgen zou kunnen opgesteld worden in een ander gebouw.

Wat betreft de digitalisering: hoever zou men daar willen in gaan?

Ik ben niet zo een kenner van de markt. 60 000 EUR voor een dergelijk initiatief: hoever wenst men daarin te gaan?

Tot slot nog een opmerking die ik misschien koppel aan mijn tussenkomst.

Welke initiatieven stelt de provincie zelf in het vooruitzicht om meer mensen op de publieksbank te lokken?

Als mensen dat thuis doen met één klik van de computer is dat natuurlijk een goede zaak en is dat een moeilijke graadmeter. Maar tot op heden is dat nog niet het geval.

Anderzijds denk ik ook dat TV Provincie voor sommigen volstaat en zij geen behoefte hebben om hier vier uren te komen luisteren.

Tot daar mijn hopelijk beknopte tussenkomst.

Dank u.

ONDERSTEUNING VAN GEMEENTEN

BELEIDSNOTA P. 61: 2.15 ONDERSTEUNING VAN DE GEMEENTEN: VRAGEN OVER HET PROJECT OVINOB VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN VAN DE ONDERSTEUNING AAN GEMEENTEN INZAKE DE GEMEENTELIJKE ADMINISTRATIEVE SANCTIES (GAS)

Mevrouw Zenner-De Gryze

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het Oost-Vlaamse informatienetwerk van openbare bibliotheken is een schitterend samenwerkingsproject tussen de Oost-Vlaamse openbare bibliotheken en de provincie.

Doch werd door meerdere gemeenten en burgers de bezorgdheid geuit omtrent het goed functioneren van dit project.

Na de tussenkomst van collega Franck in een vorige raad werd door de eerste gedeputeerde reeds uitleg verleend aangaande de technische problemen en de te nemen maatregelen.

Uiteraard kadert dit Ovinob-project in het provinciebedrijf eGov. Dit bedrijf stelt de provincies in staat om haar e-Governmentrol op te nemen. E-Government is het middel bij uitstek geworden om de communicatie en de interactie tussen de overheid en al haar verschillende niveaus efficiënter te maken. Vandaag de dag eigenlijk een onmisbaar instrument om netwerkvorming te bevorderen en de communicatie te vereenvoudigen.

Zou het dan ook niet opportuun zijn om de raadsleden meer diepgaand met eGov en zijn dienstverlening, waaronder Ovinob, te laten kennismaken of wegwijs te maken eventueel in een commissiezitting of op een andere manier?

Mijnheer de Voorzitter, Collega's, mijn volgende tussenkomst gaat over de Gemeentelijke Administratieve Sancties.

Op juridisch vlak doet ruim een kwart van de gemeenten beroep op de provinciale ambtenaren in het kader van de Gemeentelijke Administratieve Sancties of wat we noemen GAS. De eerste gedeputeerde bracht vorige week dit reeds ter sprake in zijn beleidsverklaring.

Eén van de beleidsopties voor 2009 is verder tegemoet te komen aan de stijgende vraag. Wat op zich zeer positief is!

Toch mogen we niet onderkennen dat een aantal knelpunten in deze naar een oplossing vragen.

Voornamelijk wat betreft de dossiers 'onbekende dader'.

Vandaag wordt voor alle dossiers niet te gronde - en dus ook voor de dossiers onbekende dader - aan de gemeente een som van 25 EUR per dossier gevraagd.

De gemeenten zijn vragende partij om het tarief voor de dossiers onbekende dader te wijzigen.

Ook blijkt er enige discussie te bestaan met betrekking tot de wijze van berekening van de termijn van één maand van de nieuwe gemeentewet. In deze bepalingen wordt de bewoording 'binnen de maand toegestuurd/opgestuurd' gehanteerd.

Blijkbaar interpreteren politiemensen en sanctionerende ambtenaren dit op een verschillende manier.

DEBATTEN

Kan hier een stand van zaken worden gegeven en hoe staat de provincie tegenover de herziening van tarifiering of de interpretatie van de termijnen?

Dank u.

LOGISTIEK

BELEIDSNOTA P. 66: 3.2 LOGISTIEK – ONTHAAL – VERGADERACCOMMODATIE PROVINCIEHUIS: VRAAG NAAR HET HIERVOOR INGESCHREVEN KREDIET

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De tussenkomst die ik kort wens te houden – toch korter dan mijn voorgaande – gaat over de vergaderfaciliteiten.

Het is al een beetje aangehaald in het kader van de mogelijke verhuis van de provincie Oost-Vlaanderen naar eventueel het Sint-Pietersstation, maar ook bij de inleiding heeft de gedeputeerde gezegd dat er ook nog andere initiatieven kunnen in voorzien worden.

In het budget 2009 is er sprake van een meerjarenproject waarbij de verschillende vergaderzalen in het provinciehuis moeten uitgerust worden met hedendaagse technische voorzieningen en aangepast meubilair dat mobiel is en functioneel kan worden opgesteld.

Ik heb gezien dat er 15 000 EUR is voorzien in het budget 2009 voor een eerste uitvoering van dat meerjarenplan. Ook hier speelt de problematiek van die mogelijke verhuis.

Mocht de optie worden gekozen van het provinciehuis zelf te verwerven, vermoed ik dat er een aantal vergaderzalen onder handen zullen genomen worden. Een suggestie die ik vanuit het jeugdwerk gekregen heb. Het jeugdwerk moet soms hier vergaderen omdat het de meest efficiënte manier is en omdat men op andere locaties in de provincie beroep moet doen op externen om te voorzien in toezicht. Ik begrijp dat men probeert om zoveel mogelijk vergaderingen hier te laten plaatsvinden, maar de vergaderfaciliteiten in de diverse zalen – ik verwijs naar de banketzaal, de hoekzaal – zijn bijzonder vergaderonvriendelijk en ook niet echt hedendaags. Ze zijn zeker ook niet echt uitnodigend. Mocht het dossier van een mogelijke verhuis in de koelkast belanden en mocht men niet meteen eigenaar worden van het provinciehuis, wat steeds mogelijk is, zal men toch een aantal zalen moeten voorzien van faciliteiten die heel wat gebruiksvriendelijker zijn.

Verschiede mensen komen hier vaak enkel om te vergaderen. De provincie Oost-Vlaanderen zou dan toch een beetje de uitstraling moeten geven van een dynamisch orgaan te zijn, veeleer dan van een nogal slecht hoorbaar en voorbijgestreefd of wat archaisch vergaderzalenpakket. Ik denk dat het kan bijdragen in diezelfde beeldvorming.

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 66: 3.2 LOGISTIEK – CENTRALE AANKOOPDIENST – EEN MILIEUVRIENDELIJK WAGENPARK: VRAAG NAAR DE GEVOLGEN VAN DEZE DOELSTELLING VOOR HET WAGENPARK VAN DE LEDEN VAN DE DEPUTATIE

De heer Veys

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik kan redelijk kort zijn.

Er is sprake van dat eind 2008 het provinciebestuur Oost-Vlaanderen het Kyotoprotocol zal ondertekenen.

Het is dan ook belangrijk dat wij, als provincie Oost-Vlaanderen, het goede voorbeeld geven en het volstaat niet dat de wagentjes die op het domein Puyenbroeck rijden of waarmee onze voorlopige kantonniërs zich op de provinciale wegen begeven, het goede voorbeeld geven inzake CO₂-uitstoot. Ik denk in deze dat de voorbeeldfunctie van de deputatie zelf heel belangrijk is.

Ik ben dan ook blij te kunnen lezen in de nota deputatie van 9 oktober dat voor de aanschaf van een auto met representatief karakter – het gaat meer concreet over de wagen van de voorzitter van de provincieraad – er is gekozen voor een wagen met een betere ecoscore, namelijk een ecoscore van 66, en waarvan de roetfilter voldoet aan de Euro-4-norm.

De wagens van de deputatie zelf halen een lagere ecoscore. Trouwens, in diverse stukken die wij krijgen bij het milieuprogramma wordt er verwezen naar de problematiek van de ecoscore. Men heeft zelfs bij het milieujaarprogramma 2008 voorgesteld om door middel van een werkgroep de slechtst scorende wagens zo snel mogelijk te vervangen en aan te passen.

Ik ben blij dat in deze een beetje door het toeval, of door een ongeluk, de provincieraadsvoorzitter al het goede voorbeeld heeft gegeven, maar het zou niet goed zijn mochten de leden van de deputatie achterblijven.

Vandaar mijn vraag.

Ik verwijs naar de toelichting bij het budget 2009, namelijk dat er een doorlichting zou komen van het wagenpark waarbij de verouderde modellen zouden worden vervangen.

Er is trouwens ook de optie dat de leasecontracten worden vervangen door de aankoop van wagens. Daarvoor is 130 000 EUR in het budget 2009 voorzien. Dus in deze wordt de voorbeeldfunctie ook gedragen door het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen.

Dank u.

BELEIDSNOTA P. 66: 3.2 LOGISTIEK – CENTRALE AANKOOPDIENST – WAGENPARK VOOR DIENSTREIZEN: VRAGEN OVER HET RESERVATIESYSTEEM

Mevrouw Van Belle-Vanderstricht

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Er is een informaticaprogramma in ontwikkeling voor de reservering van dienstwagens.

Welke is de stand van zaken?

Levert dit echt een meerwaarde op?

Verloopt de reservering hierdoor vlotter?

Kan er op een efficiëntere manier gebruik gemaakt worden van de dienstwagens?

Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mevrouw.

Als we allemaal zo vlug vooruit gaan, gaan we waarschijnlijk vandaag de laatste tussenkomst aanhoren. Maar mijnheer Beke en mijnheer Veys zullen er wel tussen zitten.

Gelach

ICT

BELEIDSNOTA P. 73: 3.6 ICT: VRAGEN OVER DE PERSONEELSPROBLEMATIEK IN DE DIENST ICT EN OVER DE BEVEILIGING VAN HET PROVINCIALE NETWERK

De heer Verbeke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Het kwam in de raad en in de commissies reeds herhaaldelijk aan bod en trouwens tijdens de vorige provincieraad werd het ook nog aangebracht door mijnheer Franck en mevrouw De Padt: ons bestuur kampt met moeilijkheden om ICT-personeel te rekruteren en in dienst te houden.

DEBATTEN

Telkens was het antwoord dat we problemen ondervinden om ons concurrentieel op te stellen tegenover de privésector en dat al het mogelijke zou worden gedaan om zoveel mogelijk marktconform te worden en opnieuw een aantrekkelijke werkgever te worden, ook voor bekwame ICT-ers.

Blijkbaar zouden gemeenten en provincies wat dat betreft gehinderd worden in dat streven en wordt hen belet om maatregelen in die zin door te voeren. Maatregelen die de toezichthoudende overheid, in casu Vlaanderen en de federale overheid, voor hun ICT-personeel wél voorzien of toepassen.

Meer bepaald zou men niet toelaten dat de aangepaste weddeschalen A6, A8 en desgevallend A9 worden toegekend aan de informatici. Deze schalen worden toegekend aan burgerlijke ingenieurs, bio-ingenieurs en geneesheren.

In de Vlaamse administraties is dit wel voorzien. De CAO van de lokale en dus ook de provinciale overheden voorziet die mogelijkheid echter niet. En blijkbaar is dat element voldoende om de weddeschalen niet toe te laten.

Anciënniteit kan echter wel overgenomen worden, maar volledigheidshalve moet ik erbij vertellen dat het algemeen beperkt wordt tot 12 jaar.

Klopt dit verhaal?

Zo ja, wat zal de deputatie ondernemen om op korte en middellange termijn hieraan te remediëren? Valt anders niet te vrezen dat een falen van de ICT-dienst – ongeacht de inspanningen van de ICT-personeelsleden die wel op post zijn en blijven – diepgaande gevolgen zal hebben op de werking van de provincie in zowat al haar aspecten?

Daarbij komt dat de beveiliging van netwerken, werkstations en gegevens meer dan ooit een belangrijke uitdaging zijn voor elke organisatie, dus ook voor deze provincie.

Wat onderneemt de deputatie op dat vlak en hoe zijn de vooruitzichten naar de toekomst?

Is het te overwegen om, indien gewenst, voor de geïnteresseerde raadsleden eventueel in een afzonderlijke commissiezitting verduidelijking in dat verband te geven?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik zal mijn best doen om te antwoorden, maar het wordt de gewoonte dat er bij algemene beleidstussenkomsten gewoon wordt meegedeeld dat er een algemene beleidstussenkomst komt. Dus vergeef mij dat ik niet op alle details zal kunnen antwoorden.

Dat was vorige week het geval bij de algemene beleidstussenkomst landbouw van mijnheer Veys, waar ik alleen de titel heb gekregen. Vandaag is dat een beetje het geval bij de tussenkomst van mijnheer Beke. Maar hij heeft zich nog aan het schema gehouden van de beleidsverklaring. Dus dat heb ik nog wat kunnen volgen.

Maar zo zijn er nog wel een paar voorbeelden te geven. Onder meer was er van collega Veys een vraag aangekondigd die drie lijntjes inhield en waarover een kwartier gepraat is.

Ik heb zoveel mogelijk genoteerd, maar mijn geheugencapaciteit is ook niet oneindig.

Wat de tussenkomst van mijnheer Beke betreft kan ik hem voor een groot stuk volgen, want hij heeft zich voor een stuk gericht op de algemene beleidstoelichting. Dat zijn dingen waar we vanuit de deputatie uiteraard achter staan.

Hij legt de vinger op een aantal gevoelige plekken, moeilijke punten, en hij heeft daarin gelijk.

Wij hebben in de deputatie gezegd: onbekend is onbemind. Zo heb ik het ook aangekondigd aan de pers. En wij willen drie dingen doen.

Wij willen:

1. de inwoners informeren.

U zult met mij moeten toegeven, Collega's, dat daar de laatste jaren echt grote inspanningen voor geleverd zijn. Het voorbeeld waarnaar u verwees, Mijnheer Beke, van de jaren '80 "Provincie Oost-Vlaanderen, een bloem van een provincie", daarvan zou ik niet graag hebben dat ze dat vandaag nog zouden drukken, want dat was een brochure zoals we die kregen van de ambassade van Joegoslavië en Oost-Duitsland als we ons informeerden over de samenwerkingsinitiatieven en de democratisering van het bedrijfsleven in die tijd. Maar goed, il fut un temps. Dat is voorbij. De publicaties zijn beter, inhoudelijk degelijker, ze ogen beter en ze zetten meer aan tot lezen dan vroeger;

2. Oost-Vlaanderen profileren.

Dat is niet gemakkelijk. Daarvoor proberen we onder meer die regiomarketing uit te rollen. Er zijn vroeger al oefeningen geweest in het kader van Toerisme Oost-Vlaanderen en in het kader van de GOM. Die worden nu nog hernomen in het kader van de POM;

3. de burgers informeren en Oost-Vlaanderen profileren om de betrokkenheid bij de werking van de provincie in het algemeen, en van de verkozen organen in het bijzonder, te verhogen.

Maar ik herhaal het nogmaals dat het geen gemakkelijke oefening is. U hebt er trouwens naar verwezen en mijnheer Veys ook.

Hoe kunt u hier meer volk krijgen?

Dat is een vraag die men zich in vele gemeenten ook stelde. Er zijn veel gemeenten waar ook bijna niemand naar de gemeenteraadszittingen komt en waar de regionale pers ook niet zoveel aanwezig is.

Dat heeft onder meer te maken met de informatiemaatschappij waarin we vandaag leven. Teksten worden via mail op voorhand doorgegeven en tussenkomsten gaan op voorhand bij lokale journalisten alsook bij regionale journalisten. Er is veel minder ruimte voor de lokale en de regionale politiek dan vroeger in kranten en tijdschriften. Dat is een realiteit. Maar dat is een beleidslijn die de redacties kiezen. Redacties doen op een andere manier aan nieuwsgaring dan vroeger, zoals ook de parlementaire verslaggeving de laatste 15 jaar totaal veranderd is en op een veel minder systematische manier gebeurt, veel meer anekdotisch dan vroeger.

Maar dat is mijn schuld niet. Wij kunnen alleen maar pogingen doen. En tot nu toe zijn dat verdienstelijke pogingen, zeg ik erbij, maar we hebben de perfectie niet bereikt. En indien we morgen het geheim kunnen ontrafelen om inderdaad formidabel goed te communiceren - dat wil zeggen: door te informeren, te profileren en door de betrokkenheid te verhogen - ,dan kunnen we een zak geld verdienen.

Maar alle lokale en regionale besturen in dit land zitten een beetje met hetzelfde probleem. Hoewel, er is nooit zoveel aan drukwerken, videoboodschappen en dvd's besteed dan vandaag. En ik verwijs naar de tijden 20 jaar geleden.

Over de zin en de onzin van de provincies, Mijnheer Beke, gaan we het vandaag niet hebben.

Ik behoor tot degenen die graag een intellectuele discussie willen voeren over het bestaan van de provincies. U weet dat. Ik zeg dat al jaren. Maar mijn premisse is dat men meer macht moet geven aan de gemeenten, want in hart en nieren ben ik een overtuigde communalist.

Maar ik weet niet of de Vlaamse overheid dat wil doen. En als ze het zou willen doen, of ze het wel kan doen. Want er is natuurlijk een enorm verschil in die 308 Vlaamse gemeenten, in die 65 Oost-Vlaamse gemeenten die we vandaag hebben. Vergelijk een keer Horebeke met de stad Gent en neem tussendoor Sint-Niklaas en Aalst eens mee. Er zijn enorme verschillen.

Is de schaal van de gemeenten in staat om veel meer bevoegdheden te accapareren en goed uit te voeren indien Vlaanderen die zou willen geven?

Zolang dat niet gebeurt, blijf ik een overtuigde verdediger van het provinciale niveau. En om die reden alleen al moeten we onze communicatie goed voeren.

U verwijst naar de studie die indertijd gemaakt is. Een "studie". Het is ook geen wet van Meden en Perzen. Het was een interessante oefening van studenten. Zo beschouw ik dat: een interessante nulmeting om verder onderzoek mogelijk te maken op middellange termijn.

DEBATTEN

En inderdaad, daaruit blijkt dat men de provincie niet zo goed kent, ook niet het politieke personeel, maar dat men wel de provincie hogelijk waardeert als men er effectief mee in contact gekomen is. En die contacten zijn heel breed. Dat kan zijn als bezoeker van een provinciaal domein, als gebruiker van onze sportinfrastructuur, als klant van onze provinciale administratie, enz.

Men zegt dat men hier goed ontvangen wordt, dat het onthaal goed is, dat men op de diensten op een correcte manier te woord gestaan wordt, dat goede en duidelijke informatie gegeven wordt.

En dat troost mij dan toch. Het troost mij dan toch als mensen zeggen: "Wat u doet, en als we u contacteren, doet U dat goed." Dan ben ik ook wel een tikkeltje fier op de 1 000 medewerkers die we hier in huis hebben. Zij doen hun werk goed en ze kunnen hun werk maar goed doen omdat een orgaan als dit – de provincieraad, een beetje aangestuurd door de deputatie, die daar ook een rol in speelt - daar de mogelijkheden voor voorziet.

Wij zorgen voor de wervingssystemen van dat personeel. Wij keuren dat kader goed en wij keuren de krijtlijnen goed waarbinnen men werkt, onder meer aan de hand van het budget dat we vandaag bespreken en dat we hopelijk volgende week zullen goedkeuren, anders is er een probleem voor de deputatie.

Dus eigenlijk moet u uw rol ook niet minimaliseren.

Wat dat betreft ben ik iets positiever geworden in de loop der jaren.

Wat de merknaam Provincie betreft.

Dat is een probleem.

Ik heb deze morgen het genoeg gehad aan een paar medewerkers van mijn collega van Sport te zeggen dat als ik op de piste rondliep vorige week en onder het weekend en als ik naar de tv-beelden keek toen men Iljo Kisse in beeld bracht en de andere "pistiers", ik ineens helemaal in het groot en in het vuil rood "sport" zag staan. Maar het logootje van Oost-Vlaanderen: geen kat die dat kon zien.

Niemand.

Eigenlijk had daar in het groot moeten staan 'provincie Oost-Vlaanderen' en daaronder in het klein 'Sportdienst, puur voor het sport'.

Dus we gaan over dat concept – hoe we dat naar buiten brengen – eens met onze dienst Communicatie moeten discussiëren, want dat was een gelegenheid om in beeld te komen als provincie en het is ons niet gelukt. Maar het is ons eigen schuld, want wij hebben gezegd wat ze op de piste moesten schilderen.

En zo zijn er nog voorbeelden.

We moeten daar permanent aandacht aan besteden, ook intern, want de neiging is dat elke dienst soms een beetje teveel de dienst op de voorgrond wil plaatsen en soms een beetje te weinig de provincie.

Wij moeten het totaalplaatje brengen onder de noemer 'provincie Oost-Vlaanderen, ten dienste van elke Oost-Vlaming'. Dat zou aan die zichtbaarheid al iets kunnen helpen.

Wat het Gentse lichtplan betreft kan ik u met plezier meedelen dat ik weet dat collega Dauwe in gesprek is met schepenen De Regge om in het lichtplan drie dingen op te nemen, met name het provinciehuis, de Sint-Baafskathedraal en het Bisschopshuis.

Publieke afwezigheid in de raad en in de commissies, daar heb ik het al over gehad.

De communicatiestrategie dat raadsleden daar een fundamentele rol in spelen, is evident. Ik zeg altijd dat de 84 eerste en hopelijk ook beste ambassadeurs van de provincie de 84 raadsleden zijn, de zes gedeputeerden en hun voorzitter inbegrepen.

Wat betreft het volgen van de raadszittingen kom ik daar straks nog even op terug, op het moment dat we zeggen hoe we de nieuwe technische mogelijkheden die er vandaag zijn, kunnen inschakelen.

Dan kom ik bij de concrete vragen van collega De Vos.

Die vragen zijn terecht.

Het is inderdaad voorzien dat wij een evaluatie plannen van de huidige inzending. Het zou niet wijs zijn indien we dat niet zouden doen. En het zal een beetje van die evaluatie afhangen of we de middelen voor dit type uitzendingen verder zullen inzetten dan wel of we ze moeten oriënteren.

Er is begin december trouwens een vergadering belegd met de regionale zenders om die evaluatie te doen en ook om te kijken wat de mogelijkheden voor volgend jaar zijn. Een concrete datum om alle partijen samen aan de tafel te krijgen, ligt nog niet vast. Die is men aan het zoeken.

Dan is er de meer inhoudelijke vraag die u stelt over inhoudelijke programma's, over de dagdagelijkse werking.

Het is natuurlijk niet simpel – en mijnheer Veys heeft het trouwens ook al aangehaald – om op een paar minuten tijd een provincieraad samen te vatten, het politieke debat samen te vatten. De lichaamstaal weergegeven naast het gesproken woord is van even groot belang.

In vier minuten telkens twee concrete projecten belichten – en dat is de doelstelling van TV Provincie – is niet simpel. De ene keer is dat tekort en de andere keer zegt men dat het verdorie trage, ouderwetse televisie is. Maar natuurlijk is flitsende televisie brengen, videoclipen maken een stiel apart. De vraag is of u het systeem van de videoclipen zou gebruiken om een politieke boodschap als overheid te brengen. Een politieke partij zou dat nog gemakkelijker kunnen, maar ze slagen er ook niet altijd in.

Op het einde komt er telkens een kalender met activiteiten. Dat is een beetje het stramien. We hebben zo al veel diensten eventjes aan bod kunnen brengen, maar de vraag is of dat goed is, of niet goed en hoe we dat kunnen bijsturen.

Wat zijn vragen waar we zelf ook mee zitten.

Maar globaal denk ik dat TV Provincie tegemoet komt aan een vraag, vooral van onze diensten, om de activiteiten bij een zo breed mogelijk publiek te brengen. Want dat is het. Het is vooral vanuit de diensten dat men daar werkt en minder vanuit de beleidsmakers, vanuit de politici.

U zegt ook dat het een meerwaarde zou kunnen zijn om dat op een vaste dag in de week uit te zenden en niet meer op zondag.

Onze programmatie kan niet in een lus met het journaal opgenomen worden. U zult trouwens opmerken dat er een verschil is tussen de twee regionale zenders. Ik hoop dat we ooit één regionale zender krijgen, met twee bijhuizen, om dan het echt subregionale nieuws te gaan verzamelen. Maar vandaag is dat nu eenmaal zo. Ze werken met eigen uitzendschema's. Het is dus niet simpel om daar iets aan te veranderen, om daarin in te breken.

Wij brengen toch al het één en ander.

Op weekdagen is er het journaal, het nieuws. Dat wordt dagelijks gebracht aan de hand van de actualiteiten en daarin komen ook nogal eens wat provinciale activiteiten aan bod. We kunnen TV Provincie daar niet in opnemen. Dat is vier minuten dat ze anders van het journaal kwijt zijn. Het wordt dus geprogrammeerd in het weekend.

TV Provincie met nieuws uit de raad is 10 minuten.

Dan is er ook nog de Provinciestrijd. Een eerste oefening en als u het mij vraagt ook veel te traag, met te weinig swing erin. Maar dat is een formule die men moet oefenen. Misschien moeten we dat in een grotere zaal doen met meer publiek. Dan krijgt men automatisch wat meer animo dan in een kleine studio. Maar 2 minuten, 4 minuten, 10 minuten, enz., om dat elke dag te brengen, is ook niet te doen. Vandaar dat men geopteerd heeft voor de zondag.

AVS verkiest bijvoorbeeld een programmatie op zondag omdat er dan nog andere provinciale programma's zoals Oost@work uitgezonden worden. Dat is eigenlijk zo een beetje de 'provinciale' dag in hun programmatie.

Dus dat wordt geëvalueerd, wordt gevolgd. We pinnen ons niet vast voor de eeuwigheid. Maar wij moeten daar in samenspraak met specialisten haalbare zaken voor voorstellen.

Wat uw laatste vraag betreft in verband met de ondertiteling.

U weet dat wij gangmaker waren in Oost-Vlaanderen via de kredieten uit de sector Welzijn voor de ondertiteling op de regionale zenders. Gelukkig heeft de Vlaamse overheid daar het belang van ingezien en zorgt ze nu zelf voor de ondertiteling van de nieuwsuitzendingen.

Wij gaan nu verder – en dat is trouwens voor 2008 recent beslist – onze eigen provinciale programma's ondertitelen als een extra service.

Ik denk dat dat een beetje de zin van uw vraag was, Mevrouw De Vos, en die is positief beantwoord.

Daar is reeds het nodige voor gedaan.

En dan kom ik tot de drie lijntjes van mijnheer Veys, met name: "De nieuwe technologieën bieden veel mogelijkheden. Wij moeten die vooral inzetten om het draagvlak voor de democratie te vergroten. Bedoeling is om actief te onderzoeken of zittingen van de provincieraad op digitale televisie en op website kunnen uitgezonden kunnen worden."

Hij heeft daar nog veel dingen bij gesteld. Maar op veel van die zaken is ondertussen al een antwoord gekomen omdat ze ingingen op de algemene bekommernissen van de andere sprekers.

DEBATTEN

Over de persconferentie gaan we het niet meer hebben, Collega. We verschillen daarover van mening. Dat zal zo blijven en wij gaan elkaar nooit overtuigen. Maar het staat elke fractie vrij om zelf persconferenties te organiseren. Ik ken partijen die dat wel doen, zowel vanuit de oppositie als vanuit de meerderheid. Een partij die nu in de meerderheid zit deed dat vroeger, toen ze in de oppositie zat, één of meerdere keren per jaar. Dat is dus een eigen initiatief, zoals het ook maar normaal is dat een deputatie, een regering, een schepencollege, een federale regering een persconferentie geeft om haar budget, haar nieuwe voorstellen toe te lichten.

Dat behoort tot de normale gang van zaken in een democratie waar de pers niet aan banden ligt. Wel, wij doen dat ook en wij zeggen correctheidshalve dat er op de nota's die we verspreiden een embargo zit tot wanneer de provincieraad begint. En daar houdt de pers zich ook aan. En dat ze dan niet komen: ik kan ze ook niet verplichten om te komen. Het is een vrije pers. En ik herhaal het nog eens: in vele gemeenten heeft men dezelfde problemen.

Wat betreft LouisLouise, daarover kan men discussiëren. Ik ben geen vragende partij om een experiment in die zin nog eens te hernemen. Wat we daarvan hebben, is het verschijnen op de aftiteling, zoveel seconden uw logo daarop. Dat is commercieel ook iets waard. Ik zie daarin Oost-Vlaamse streekproducten verschijnen die men uitdrukkelijk in beeld brengt. Bijvoorbeeld Roomer is één van de huisdranken. Dat wordt ook gepromoot in het Vleeshuis. Ik denk dat die promotie helpt. Er zijn ook een aantal locaties en er zouden er normaliter nog wat moeten komen. Men heeft ons beloofd dat de provinciale domeinen in beeld zouden komen. Vandaag is dat nog niet gebeurd. Ik bekijk het ook niet altijd. Maar de Communicatiedienst zal mij dat wel direct kunnen zeggen. Als ik er iets van zie is het niet tussen de soep en de patatten, maar terwijl ik wat aan het lezen ben op zondagavond. Het duurt ook lang.

Informeel is een belangrijk medium. Dat zetten we verder in.

Wat betreft uw concrete vragen over de uitzendingen van de provincieraad.

We hebben daar budgetten voor voorzien. Er is 15 000 EUR voorzien, zie toelichting 62 op pagina 27, voor de abonnementskosten voorzien voor de videoverslaggeving, meer bepaald voor een videoverslag plus de productiekosten. Zo kostelijk is dat eigenlijk niet.

Dan is er ook 45 000 EUR voorzien, toelichting 59 eveneens op pagina 27, voor hardware, camera's, microfoon, schakelunit en verdeelversterker. Dat wil eigenlijk zeggen dat er hier dan twee vaste camera's zouden hangen waarmee we alles zouden kunnen opnemen om het dan uit te zenden via internet. Maar we gaan niet zomaar vier of vijf uren uitzenden, want dan gaat men direct zeggen dat de provincies moeten afgeschaft worden. Als ze horen waarmee we allemaal bezig zijn in de provincieraad gaan ze denken dat het dubbel gebruik is met het federaal parlement, het Vlaams parlement, de Verenigde Naties, zelfs de gesloten vergaderingen van de Europese commissie en van het Europees parlement. Neem mij niet kwalijk, maar mensen gaan daarop ingaan. Ze gaan zeggen: dat moet weg, dat is dubbel gebruik en dat kan niet.

Maar alle gekheid op een stokje, Mijnheer de Voorzitter, als we dat zullen installeren zal het via een indexsysteem zijn waarbij men kan kiezen uit een menu. Dat onderwerp is ter sprake gekomen. Dat staat op de agenda. Dan kan men doorklikken naar wie is tussengekomen, wie wat heeft gezegd, waardoor het wat interactiever is.

Een beetje kritiek daarop is dat men eigenlijk wel vergeet dat maar de helft van de mensen met internet werken. De helft doet dat dus nog niet. Men verschiet daar soms van. Vraag het aan veel van uw generatiegenoten. Degenen die hier zitten uit de jaren '80 - en vraag het vooral aan degenen die dan nog een generatie ouder zijn - blijven daar af. Zelfs als ze een mailtje kunnen versturen en eventjes op het internet kunnen zoeken, gaan zij zulke systemen nog niet gebruiken. Men verschiet ervan hoe analfabeet veel mensen nog zijn.

Dus ook de andere communicatiemiddelen blijven van belang.

Er is ook nog 21 900 EUR voorzien, toelichting 36 op pagina 25, voor een nieuw soort notuleringsysteem. De volledige verslaggeving zou kunnen uitbesteed worden aan dezelfde firma. Wij denken dat onze mensen zinvoller werk kunnen doen, dat meer boeiend is, dan letterlijk notuleren en uittikken. Ik denk, indien u het hen zou vragen op informele momenten, dat ze mijn mening delen. Maar ondertussen doet ons eigen personeel het werk zo goed als mogelijk, want het is niet altijd simpel om dat te doen.

Voorbeelden van dergelijke videoverslaggeving kunt u vandaag vinden op de webstekken van Amsterdam en Leeuwarden. Leeuwarden is de hoofdstad van Friesland. U weet wat het symbool is van Leeuwarden. Als gedeputeerde voor Landbouw zeg ik dat nog eventjes. Het is dat prachtig beeld van Us Mem. Dat is een Friesland Holstein-koe die in de belangstelling staat in Leeuwarden. Er staat trouwens een heel mooi standbeeld aan het Oranje Hotel. Bij gelegenheid moet u het eens bezoeken. Als we het zouden doen, zal het ongeveer dat systeem zijn.

Indien we dat zouden kunnen realiseren, zouden we de eerste overheidsinstelling in België zijn die dergelijke directe vorm van openbaarheid toepast. In steden als Leuven en Gent bestaat iets dergelijks, maar alleen op basis van audiogegevens. Heel kostelijk is dat niet.

Moeten we wachten tot wanneer we een definitieve beslissing hebben over een eventuele herlokalisatie en het samenbrengen van diensten?

Ik denk niet dat het installeren van twee camera's en een verdeelversterker zo een nutteloze uitgave zou zijn. Het is een uitgave die trouwens recupereerbaar is. Maar men kan niet blijven wachten. Ik heb al dikwijls het verhaal verteld van de fotograaf die wachtte op het nieuwste fototoestel. Hij heeft nooit foto's gemaakt.

We moeten daar wijs in zijn.

En het is ook geen argument om ons op te jagen om een keuze te maken over een eventuele herlokalisatie van onze diensten. Laat ons wijs zijn, laat ons dat rustig doen.

Ik denk, Mijnheer de Voorzitter, dat hiermee het hoofdstuk communicatie is afgehandeld en ga ik over naar ICT.

Mevrouw Zenner, wat betreft de ondersteuning van de gemeenten.

U hebt inderdaad terecht gezegd dat wij ondertussen over die problematiek een uitvoerige discussie hebben gehad naar aanleiding van de interpellatie van mijnheer Franck.

Ik herhaal het toch nog even.

Er zijn inderdaad diverse brieven en mailberichten gekomen van gemeentebesturen om ons te wijzen op het feit dat er problemen zijn. We erkennen die. Ik heb gezegd dat wij een beetje het slachtoffer van ons eigen succes zijn. En het grote probleem is dat wij niet tijdig voldoende personeel vinden.

U weet ook dat het Ovinob-project een samenwerkingsverband is tussen de diensten Cultuur en ICT. Het grote succes van Ovinob, samen met de stuwende kracht van de leden die vooruit willen, hebben ervoor gezorgd dat dit project, dat gratis is voor alle gemeentelijke gebruikers, uitgegroeid is tot een volwaardige dienstverlening met hoge verwachtingen op het vlak van kwaliteiten.

We hebben zelf die hoge verwachtingen geschapen. We dachten dat we met een paar gemeenten gingen kunnen verdergaan, maar iedereen is direct op de trein gesprongen. We hadden ze eigenlijk niet allemaal mogen toelaten, maar we hebben ze nu eenmaal toegelaten.

We hebben volgende actiepunten:

- er is een studie voorzien betreffende de totale omvang van het project waarbij 64 bibliotheken – dat is het totale aantal openbare bibliotheken – zouden kunnen migreren naar het systeem. Dan zouden alle Oost-Vlamingen als potentiële bibliotheek- en Ovinobgebruikers opzoeken kunnen uitvoeren;
- het technologisch platform wordt verder uitgebouwd om de dienstverlening kwaliteitsvol te kunnen garanderen;
- we moeten samenwerken met technologische partners om de ondersteuning van de klanten beter te vrijwaren zowel tijdens als na de bureeluren;
- in de toekomst moeten we nog nauwer samenwerken met West-Vlaanderen. We moeten samen met West-Vlaanderen kijken of de gezamenlijke infrastructuur kan instaan voor een redundante omgeving waarbij elk systeem het andere in geval van nood kan vervangen. We zouden daar samen beter kunnen van worden;
- we moeten kiezen voor een projectmatige aanpak waarin alle processen duidelijk worden omschreven;
- binnen het eGov-bedrijf moeten we het personeel zo functioneel mogelijk inzetten opdat de vereiste kennis telkens bij twee personen moet aanwezig zijn. Als er dan iemand uitvalt of weggaat, blijft de kennis in huis om die onmiddellijk opnieuw met iemand anders te kunnen delen. Maar we kunnen dat maar doen als we over voldoende gekwalificeerd personeel beschikken en dat is het probleem vandaag. Ik kom daar straks nog op terug, want daar is nog een vraag over gesteld.

DEBATTEN

Ik heb er in elk geval geen moeite mee dat dit besproken wordt op een commissiezitting. Onze commissie komt elke maand samen. Ze mag van mij gerust langer duren dan een kwartier, een half uur, een uur. Het is trouwens vroeger ook al gebeurd dat men een technische toelichting kwam geven over Ovinob. Dat is geen enkel probleem.

Momenteel zijn er 20 gemeenten die beroep doen op de ICT-ondersteuning. Er is nog een groeipotentieel. Er zijn er eigenlijk 40 die we zouden kunnen bedienen. Maar ook hier zitten we met een personeelsaangelegenheid.

Dan hebben we de GAS-ondersteuning.

Dat staat een beetje in de actualiteit vandaag. U zult vorige week in de pers gelezen hebben dat wat betreft de gemeentelijke administratieve sancties onze provincie zeer goed scoort. Meerdere gemeenten maken van die mogelijkheden gebruik. Dat heeft, denk ik, te maken met het feit dat de provincie Oost-Vlaanderen service aanbiedt aan de gemeenten. Wij richten ons naar de kleinere gemeenten - en dat zijn volgens ons de gemeenten van minder dan 30 000 inwoners - die daar geen eigen sanctieambtenaren voor hebben en die het in de praktijk zouden moeten laten doen door hun gemeentesecretarissen.

30 zijn er op dit moment aangesloten, 24 maken daadwerkelijk gebruik van die dienstverlening. In vergelijking met december 2007 zijn er dus negen gemeenten bijgekomen. Dat is een stijging met 50%. Het initiatief beantwoordt dus duidelijk aan een behoefte.

Ook het aantal inkomende dossiers is verhoudingsgewijze gestegen. In 2007 waren er 569 dossiers, op 15 november 2008 reeds 644. Geëxtrapoleerd zal het dus 750 dossiers op jaarbasis zijn.

Die tendens zal aanhouden omdat een aantal gemeenten nog in voorbereidingsfase zitten en de mogelijkheden om administratieve sancties in te voeren ook verruimd en vergroot zijn.

Een goede werking van het systeem vergt een goed samenwerkingsverband, een samenspel tussen politionele diensten, parket en de sanctionerende ambtenaren.

Wij weten, Mevrouw Zenner, en u hebt de vinger op de wonde gelegd, dat het systeem niet perfect is vandaag omdat de regelgeving niet altijd sluitend is en sommige zaken nog altijd vatbaar zijn voor verschillende interpretaties.

Vandaar dat het geregelde overleg, dat er nu eenmaal is en dat noodzakelijk is, al geleid heeft tot een aantal bijsturingen. Die zijn reeds meegedeeld aan de gemeenten.

Wat de herziening van de termijnen betreft en de problematiek van de onbepaalde derden, ook deze twee zaken worden opgevolgd. Er zullen te gepasten tijde voorstellen gedaan worden. Die moeten inderdaad komen uit het overleg tussen politiediensten, parket, sanctionerende ambtenaren, gemeentebesturen en provincie. Er zijn vijf partners in dat verhaal.

Dat brengt mij tot het hoofdstuk logistiek.

Er is het meerjarenplan waarin we verschillende vergaderzalen gaan aanpassen. Ik ben niet zo pessimistisch, Mijnheer Veys, als u wanneer u zegt dat die vergaderzalen hier compleet onaangepast zouden zijn.

Ik zeg niet dat we de beste vergaderzalen hebben, maar we hebben ook goede vergaderzalen. Hier rechtover, in de Gouvernementstraat, hebben we een schitterende vergaderinfrastructuur, met een eigen kleiner auditorium, met boven een mooie grote vergaderzaal met alle apparatuur aanwezig en ook met een paar kleinere vergaderzalen.

In het Provinciaal Administratief Centrum hebben we het auditorium De Schelde. Dat is een auditorium dat nog altijd voldoet aan de hedendaagse normen en dat veel gevraagd wordt om te gebruiken. Het probleem is daar dat we de gebruikers van ons Provinciaal Administratief Centrum niet altijd de kleine vergaderzaal kunnen aanbieden omdat we die vooral moeten reserveren voor onze eigen overlegvergaderingen met ons eigen personeel of met derden voor dossiers waarrond we betrokken zijn. Hier in dit huis hebben we een ander type vergaderzalen. Maar zowel de ovale zaal als de vierkante zaal kan nog altijd goed gebruikt worden.

Ik weet wel dat de videoapparatuur, enz. niet optimaal is, maar ze is aanwezig en bruikbaar.

We hebben inderdaad budgetten voorzien. Daarmee geven we zelf toe dat verbetering mogelijk is. Er is 15 000 EUR ingeschreven voor de aanschaf en de aanpassing van het kantoormeubilair. Maar we hebben ook nog een groot artikel waarop we kunnen terugvallen, indien nodig. Ik verwijs naar de toelichting 112 op pagina 30.

Indien we zouden verhuizen – en dat zal nog niet voor morgen zijn – zullen we het voorstel om over te gaan tot de herinrichting van de vergaderzalen van het provinciehuis opnieuw moeten bekijken. We moeten dat permanent opvolgen. Maar het is een bekommernis om onze vergaderinfrastructuur zo degelijk mogelijk te houden.

Wat de openingsuren 's avonds betreft.

Dat is vroeger al eens besproken. Dat is niet simpel. Moeten we hier vast personeel houden? Hoeveel wil men ervoor betalen? Wat is de ideale verhouding ervoor?

Dat moet men een beetje geval per geval bekijken. Ik denk dat het hier rechtover perfect mogelijk is om 's avonds te vergaderen. Men kan dat ook apart afsluiten.

Wat dat betreft zijn alle suggesties welkom, maar ik probeer er toch voor te zorgen dat er niet meer personeel dan nodig hier 's avonds actief is.

Wat betreft de Centrale Aankoopdienst.

Eén van de thema's van de samenwerkingsovereenkomst met de Vlaamse gemeenschap is onder meer mobiliteit en in het kader van de mobiliteit de aankoop van milieuvriendelijke voertuigen.

We hebben één aankoop als projectvoorstel ingediend in de hoop dat we die subsidiëring zullen krijgen, want dat is helemaal nog niet zeker.

Er zitten veel lekstokken in dat milieubeleidsplan waarvan we niet zeker zijn of u uw lekstok wel gaat krijgen. Ik houd eigenlijk niet van die systemen. Maar goed, het is nu eenmaal zo.

Men plant de aankoop van een elektrisch voertuig in het provinciaal instituut Heynsdaele. We zijn er nog niet helemaal uit of er daar wel een extra voertuig nodig is, want ze hebben daar al twee camionetten.

Moet er daar nu echt zoveel materiaal vervoerd worden?

Het zou ook een goede oefening kunnen zijn om zich met kruiwagens of steekwagens te verplaatsen in het domein. Dat is een goede fysieke oefening voor onze pupillen. Men kan daarmee lachen, maar dat is ook zo. Het is een goede oefening voor leerlingen om in technische scholen zelf op een veilige manier via een steekwagen of een kruiwagen die daarvoor uitgerust is materiaal te transporteren.

Maar indien er één nodig is, zal het daar zijn dat we een poging gaan doen om een elektrisch voertuig aan te kopen. En als we het van de Vlaamse gemeenschap niet krijgen, kan Electrabel ons misschien subsidiëren. Het is een mooi voorbeeld hoe men op een zinvolle manier met elektriciteit kan omgaan.

Het actieprogramma milieuvriendelijke voertuigen gaat natuurlijk ruim, want het is gelinkt aan de samenwerkingsovereenkomst met onder meer sensibilisatie, milieuvriendelijk rijgedrag en het hanteren van een groen aankoop- en leasebeleid.

Dat staat daar allemaal in. We hebben dat allemaal gelezen en goedgekeurd.

Concreet betekent dit dat onder meer nieuwe auto's een bepaalde minimum ecoscore moeten hebben en dat dieselwagens moeten voorzien zijn van een roetfilter.

We lopen dus voorop op de bestaande reglementering.

U weet dat ik geen grote voorstander ben van het telkens voorop lopen. Men moet als overheid in de eerste plaats correct de bestaande regels toepassen. En men moet maar de regelgeving streng maken, die dan voor iedereen geldt. Erga omnes.

Ik heb vrijdag op het congres over de verzelfstandiging van de provinciale organisatie gezegd dat men geen truken moet uitvinden met APB's en nieuwe soorten vzw's, IVA's en EVA's. Dat is allemaal niet nodig. Men moet ervoor zorgen dat de basisreglementering soepel genoeg is om al die dingen zelf te kunnen doen.

Dat blijft mijn heilige overtuiging. Maar de deputatie heeft gemeend u het voorstel te moeten doen zich in te schrijven in strengere normeringen en daar ook de nodige middelen voor te voorzien, op kosten van de belastingbetaler. Ik heb voor dat dossier geen ontslag genomen. Er zijn dan twee mogelijkheden: ofwel is Alexander Vercamer niet moedig geweest, wat zou kunnen, ofwel heeft hij zich neergelegd bij de meerderheid en verdedigt hij onverkort de genomen opties.

Het laatste is het geval, Mijnheer de Voorzitter.

Maar ik heb u toch eventjes mijn redenering willen meegeven die ik vroeger had. Dat laat u misschien ook toe om kritischer naar zulke dossiers te kijken als ze nog eens aan bod komen.

DEBATTEN

Wat de wagens met een representatief karakter betreft.

Die moeten voldoen aan een minimum ecoscore van 60%. Een eerste aankoop is recent gebeurd en de auto behaalt een veel betere ecoscore, namelijk een ecoscore van 66% en is voorzien van een roetfilter. Het is de wagen die in de toekomst zal gebruikt worden door collega Bruggeman teneinde haar veilig te verplaatsen in haar en onze geliefde provincie Oost-Vlaanderen.

Ik kom bij de tussenkomst van mevrouw Van Belle, die zich ook gespecialiseerd heeft in dienstwagens. Meer nog. Zij wil ons ook etaleren dat zij bijzonder begaan is met de nieuwste technologieën en met het elektronische reservatiesysteem.

In augustus 2006 is onze dienst Transport en Verzending gestart met een reservatiesysteem van dienstwagens die we aan al onze diensten beschikbaar stellen. Waarom?

1. Om kleine dienstopdrachten uit te voeren;
2. om kleine transporten te doen;
3. voor diensreizen, want er zijn meer en meer personeelsleden die niet met hun eigen wagen op dienstreis willen of kunnen gaan omdat ze er geen hebben of omdat ze met het openbaar vervoer komen.

Dat reservatiesysteem, Mevrouw Van Belle, zit in de lift.

In het eerste jaar, in 2007, werden 650 reservaties geboekt ...

De heer voorzitter

Excuseer, Mijnheer Vercamer, één minuutje.

Mevrouw, wilt u het blad van voor uw gezicht halen.

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

De ene vrouw is al liever gesluierd dan de andere, Mijnheer de Voorzitter.

Gelach

... Het aantal dienstverplaatsingen blijft toenemen in 2008, want het poolstelsel kent een gestage groei. Er blijkt dus behoefte aan te zijn. En het is een goede zaak.

Ik geef u nog een paar cijfers.

Vandaag kan men stellen dat vier wagens dagelijks bezet zijn. In 2006 bijvoorbeeld werden er 875 000 geregistreerde kilometers dienstverplaatsing gedaan. Sinds ons reservatiesysteem is dit nog 810 000 kilometer.

Zijn die 65 000 kilometer 'besparing' er gekomen door alleen de vier dienstwagens die in een poolstelsel zitten?

Niet alleen daardoor, maar het heeft een rol gespeeld. Het poolstelsel heeft daar zeker toe bijgedragen. De bedoeling is dat we dat systeem uitbreiden. Daarom willen we ook het informaticaprogramma verbeteren. Vandaag is dat een eenvoudige toepassing, gebaseerd op Outlook. Men zegt dat dat een geringe meerwaarde heeft, maar we kunnen er geen rapporten uittrekken over het gebruik van de wagens en de bezetting. Ik heb intern gezegd: "Zolang dat systeem werkt, werkt het. En als men met een kleine meerprijs een grote meerwaarde kan realiseren, doe dan maar." Maar de eerste bedoeling is niet rapport op rapport te gaan maken en dat dan in de schuif te gaan steken. De eerste bedoeling is dat we een goed reservatiesysteem hebben.

Geresumeerd.

Het is een goede gelegenheid, Mevrouw, en ik ben u dankbaar voor uw vraag en uw opmerkingen, om eens te wijzen op het feit dat we op dat vlak ook permanent inspanningen doen en dat die inspanningen zichtbaar renderen en lonen.

Dan kom ik terug bij ICT, bij collega Verbeke, die eigenlijk veel vragen ineens stelt.

Uw eerste vraag ging over personeel.

Dat kwam hier al herhaaldelijk aan bod, onder meer aan de hand van Ovinob hebben we het daarover gehad. Collega Bruggeman zal misschien nog de gelegenheid krijgen, hetzij tijdens deze bespreking, hetzij wanneer we het hebben over de rechtspositieregeling en ons nieuw organogram, om hierop tussen te komen.

Wij kampen met moeilijkheden om ICT-personeel te rekruteren. Wij zijn niet alleen. En door het feit dat wij niet alleen zijn, hebben wij problemen. Want ook andere openbare besturen zoeken minstens goed gekwalificeerd personeel.

Ook in de privésector zoekt men dat.

In de privésector is men al wat soepeler. Daar hoeft men zelfs geen geëigende opleiding van een bepaald niveau te hebben gevolgd om als ICT-er aan de slag te gaan. Dat kan men met ervaring. Bij ons is dat moeilijk. De graden zijn gekoppeld aan opleidingsniveaus. Een B is een bachelor, een A een universitaire of een gelijkgestelde, namelijk iemand die hoger onderwijs twee cycli heeft gedaan.

Wij betalen vandaag die mensen als bestuurssecretaris terwijl het vaak ingenieurs zijn. Aan dat punt zullen we allicht snel iets kunnen doen wat ons personeelsstatuut betreft.

Maar wij kunnen ons onvoldoende concurrentieel opstellen. We kunnen ook onvoldoende onze bijkomende troeven uitspelen. Wij hebben heel goede secundaire arbeidsvoorwaarden, maar die leren de mensen maar appreciëren eens ze in dienst zijn. Een jonge afgestudeerde kijkt vooral naar zijn wedde.

Wat krijg ik netto in mijn loonzakje? Hij stelt zich minder vragen naar een verzekering gezondheidszorg.

Naar een GSM en een laptop wel, maar dienstwagens bijvoorbeeld kunnen wij niet geven. Een laptop en GSM kunnen wel onder bepaalde voorwaarden en zeker voor die functies.

We hebben dus een probleem en we worden met een bijzonder strenge Vlaamse overheid geconfronteerd. Ik versta dat soms niet.

De Vlaamse overheid is voor zichzelf heel soepel als het over informaticapersoneel gaat, heel soepel naar de overname van dienstjaren, naar de inschakeling, naar eigen barema's. Maar die is zo argwanend en heeft zoveel schrik van de 308 gemeentebesturen en de vijf provinciebesturen dat ze iets zouden kunnen uitsteken dat zo een grote precedentwaarde heeft dat heel het spel in elkaar stuikt.

Niets is minder waar.

Ook de 308 gemeentebesturen en vijf provinciebesturen proberen op een verantwoorde manier met de belastinggelden om te gaan.

Het is inderdaad zo dat we daar met problemen zitten. We hopen daar in het kader van de rechtspositieregeling en van het nieuwe organogram iets aan te doen, maar we zullen afhankelijk zijn van de goedkeuring door de Vlaamse overheid. Gelukkig hebben de gemeenten en de vier andere provincies hetzelfde probleem, waardoor we samen toch in staat moeten zijn – en ik denk dat we dat ook kunnen – om op een verantwoorde manier voorstellen te doen die redelijk zijn en die het ergste probleem kunnen remediëren.

Wat dan betreft de beveiliging.

De beveiliging is een permanente zorg, een permanent probleem in die zin dat alle netwerkcomputers beveiligd zijn tegen virussen, maar de standaardgebruiker is niet altijd in de mogelijkheid om al die toepassingen op een goede manier te gaan gebruiken.

De beveiliging wordt daarom ook centraal beheerd. Virusmeldingen bewaren we centraal. Er is een selectie van systeembeheerders die permanent via e-mail op de hoogte worden gehouden. Elke pc is lokaal beveiligd met diverse wachtwoorden. Pc's in het interne netwerk kunnen enkel data raadplegen via de netwerklogin waarbij de gebruiker geauthenticeerd wordt om het via een persoonlijke login en wachtwoord te gebruiken.

Servers worden enkel beheerd door systeembeheerders van onze dienst ICT. Op de interne mailserver is een interne scanmail geïnstalleerd.

We doen wat technisch mogelijk is op dat vlak vandaag.

En er zijn verschillen tussen het interne en het externe netwerk. Teneinde het interne netwerk te beschermen tegen ongewenste toegang of aanvallen van buitenaf is er een zogenaamde firewall geïnstalleerd. Daar zijn regels voor opgesteld. Ik wil u niet vervelen met allerlei technische details. Alle connecties verlopen gecentraliseerd via die firewall.

Wat zijn de acties die we plannen in 2008 nog en in 2009?

Dat zijn de volgende:

- we proberen de implementatie te benaastigen van een vernieuwde VPN-oplossing waarbij men gebruik kan maken van de elektronische identiteitskaart;
- we proberen de bestaande mail-relay te vervangen door een oplossing waarbij inkomend en uitgaand mailverkeer wordt gecontroleerd door twee verschillende toepassingen;

DEBATTEN

- de aanschaf van een inbraakdetectiesysteem en een inbraakprotectiesysteem is gepland. Technici noemen dat een IDS/IPS. Het is een systeem dat zoveel inbraken door hackers moet detecteren en waar mogelijk automatisch moet voorkomen, zoniet melden, teneinde de systeembeheerders toe te laten de nodige acties uit te voeren. Ook dat is hier vroeger al ter sprake gekomen naar aanleiding van een tussenkomst van mijnheer Joris;
- de implementatie van een vernieuwde methode voor dataopslag, namelijk SAN/NAS, waarbij de gegevens extra beschermd zullen worden proberen we ook te krijgen. Men noemt dat een 'spiegel'-site;
- er is voorzien in een geavanceerd back-upstelsel waarbij gegevens op een snelle en eenvoudige manier kunnen worden teruggehaald in geval van nood;
- we beogen de bedrijfskritische toepassingen serveronafhankelijk te maken.

Concluderend: we doen al het mogelijke om zowel ons netwerk als de interne en externe gebruikers maximaal te beschermen tegen virussen en pogingen tot inbraak.

We kunnen ons niet veroorloven om op dit gebied onaanvaardbare risico's te lopen. We blijven verder investeren in beveiliging. U zult met mij vastgesteld hebben dat wij heel expliciet nog eens een extra krediet van 250 000 EUR voorzien hebben om desgevallend op externe consultancy beroep te doen om al deze zaken op een correcte manier te kunnen uitvoeren.

Tot slot ook hier weer uw suggestie om inderdaad onze ICT-deskundigen één en ander te laten toelichten.

Dat is geen enkel probleem.

Op de eerste vraag van de commissievoorzitter zullen we graag onze medewerkers bij u laten komen om u één en ander toe te lichten en te laten uiteenzetten.

Ik denk, Mijnheer de Voorzitter, dat ik rond ben met de vragen rond de onderwerpen die tot nu toe aan bod gekomen zijn, zijnde communicatie, ICT, Ovinob, Centrale Aankoopdienst en het wagenpark. Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Vercamer,
Dan u wel. Dat is beknopt, uitgebreid en volledig.

PERSONEEL

TOELICHTINGEN EN BIJLAGEN P. 72-74: PENSIOENFONDS VAN DE PROVINCIE OOST-VLAANDEREN: ALGEMENE TUSSENKOMST

De heer Waterschoot

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In het beheerscontract van het Pensioenfonds van de provincie Oost-Vlaanderen OFP en de provincie Oost-Vlaanderen lezen we dat het Pensioenfonds de haar toevertrouwde fondsen beheert als een goede huisvader. Het provinciebestuur betaalt maandelijks een bedrag door toepassing van de bijdragevoet op de weddemassa van de statutairen van de voorbije maand.

Het Pensioenfonds heeft vele jaren deze gelden zeer goed belegd. Soms waren de opbrengsten niet bemoedigend, maar dan werd er kordaat ingegrepen en de minst goede vermogensbeheerder werd vervangen.

Bij de stand van zaken op 30 september laatstleden van het vermogensbeheer zien we dat de fondsen van het Pensioenfonds met meer dan 11 000 000 EUR verminderd zijn tegen eind 2007, alhoewel het verlies op de portefeuille minder is dan bij de benchmark.

De huidige financiële markt is ongunstig en onzeker, daarom mijn vragen:

- heeft het Pensioenfonds enig zicht op de financiële gevolgen en verplichtingen voor het Pensioenfonds bij de huidige crisis op de financiële markten?

- zal deze financiële crisis gevolgen hebben voor het verplichtingen van de provincie aan het Pensioenfonds?

In de toelichting op de pagina's 72 en 74 zien we een verschil tussen de bedragen die de provincie moet afdragen aan het Pensioenfonds.

Op pagina 72 onder het nummer 626 lezen we dat de bijdrage aan het Pensioenfonds 5 313 000 EUR bedraagt. Maar op pagina 74 lezen we een ander bedrag, namelijk 5 725 378 EUR.

Dat is 412 378 EUR meer en toch staat er telkens dat het gaat om 24,46% van de brutowedde van de statutairen.

Van waar komen deze verschillen?

Dank u.

De heer gedeputeerde Vercamer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Wat het laatste cijfer betreft dat collega Waterschoot vermeldt, zal misschien collega Bruggeman later tussenkomen, maar het is eigenlijk simpel.

Het ene is een algemene raming, namelijk dat op pagina 74, want de uiteindelijke bijdrage krijgen we maar in 2010 te verwerken. Dat zijn de juiste cijfers.

Op pagina 72 zijn het enkel de gegevens voor de statutairen van onze administratie. In dat cijfer, Collega Waterschoot, zitten niet nog een aantal excedenten die wij hebben voor onder meer niet-gesubsidieerde delen van de wedde van mensen uit het onderwijs.

Vandaar het verschil.

Dat verschil is trouwens ook niet zo heel groot. Alhoewel, van 5 350 000 EUR naar 5 735 000 EUR: u mag mij altijd het verschil bezorgen.

Hoe staat ons Pensioenfonds ervoor?

Het zal geen verrassing zijn om te vernemen dat het rendement voor 2008 niet goed is. Het is negatief, namelijk -12%. Het is op de laatste raad van bestuur ter sprake gekomen. Het vooropgestelde rendement, zoals men oorspronkelijk voorzien had – 6% per jaar – zal niet gehaald worden.

In de huidige marktomstandigheden en mede dankzij een defensief investeringsprofiel blijft de schade relatief beperkt.

In vergelijking met de andere Belgische pensioenfondsen doen we dat eigenlijk goed gegeven de omstandigheden.

In functie van een goede risicospreiding werd de voorbije jaren naast obligaties en aandelen ook in vastgoed en alternatieve energie belegd en werd het defensieve beleggingsprofiel behouden. Gelukkig maar dat we ons niet hebben laten verleiden om van die voorzichtige strategie af te stappen, want we hebben relatief meer vastrentende obligaties in de portefeuille waardoor de volle activiteit van onze portefeuille minder groot is.

U stelt ook dat het Pensioenfonds vele jaren goed belegd heeft en dat er nu een terugval is.

Dat is juist. Maar ik wil dat ook even nuanceren.

Ook in andere jaren hebben wij negatieve rendementen gerealiseerd. In:

- 1994: -9,53%;
- 2001: -3,17%;
- 2002: -5,85%.

Dat doet niets af aan het gevoerde beleggingsbeleid. Er zijn nu eenmaal goede, sterke en minder goed en minder sterke beursjaren.

Dat is inherent aan dat systeem.

Maar we zijn vanuit de provincie Oost-Vlaanderen toch in die zin relatief tevreden dat we het veel beter doen, duidelijk beter, dan onze benchmark. Wij doen het beter dan de meeste andere pensioenfondsen. Of, als we dan toch pessimistisch willen zijn, we doen het minder slecht.

DEBATTEN

Het Pensioenfonds is een bij uitstek langetermijnbelegger, want de verplichtingen situeren zich in een relatief verre toekomst waardoor de negatieve gevolgen van één of meerdere zwakke beurswaarden op termijn gemakkelijker kunnen opgevangen worden.

Tot zover mijn antwoord.
Dank u.

Tweede gedeputeerde Marc De Buck

ECONOMIE EN MIDDENSTAND

BELEIDSNOTA P. 11: 2.2 ECONOMIE EN MIDDENSTAND: BEDENKINGEN OVER DE WEG DIE DE DEPUTATIE INSLAAT AANGAANDE DE ECONOMISCHE PRIORITEITEN, EN DE ZIN EN ONZIN DAARVAN IN DE EVOLUERENDE SAMENLEVING EN IN DE SCHADUW VAN EEN RECESSIE

De heer Franck loco de heer Fiers

Ik wil de tussenkomst nu wel houden, maar dat is natuurlijk niet zo logisch omdat de gedeputeerde hier niet is. Ik weet trouwens niet of hij de tekst al heeft.

De heer voorzitter

Ik schors de zitting voor 5 minuten.

Schorsing van de zitting

Heropening van de zitting

De heer Franck loco de heer Fiers

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Mijn fractievoorzitter merkte in zijn openingstoespraak op dat wij in een bijzonder tijdsgewricht zijn beland. Prominenten uit socialistische, liberale en christendemocratische partijen zeggen allemaal dat we een omslag in het beleid nodig hebben. Het gaat dan wel degelijk over het economisch beleid.

Het economisch beleid van de provincie gaat desondanks verder op de ingeslagen weg, alsof er niets aan de hand is. We werken volgens de lijnen die uitgezet zijn in 2004, 2006 en begin 2007. Ik verwijz naar het economisch strategisch actieplan 2004-2012 en de beleidsnota 2007-2012.

Weinigen konden voorzien dat de kaarten de voorbije maanden zo anders geschud zouden worden. Wie dat wel kon, professor Krugman bijvoorbeeld, heeft dan ook de Nobelprijs gekregen. Het is dus geen schande dat je met deze gegevens besluit om de bestaande plannen bij te sturen. Dat lijkt intellectueel zeer eerbaar, want je gaat uit van de beschikbare informatie.

Maar daar valt noch in de begroting, noch in de beleidsnota iets van te merken. Hoelang zal men er nog van uitgaan dat wij ons tot de logistieke topregio van Europa moeten ontwikkelen? Velen hebben al cijfermateriaal aangedragen dat dit weerlegt.

Ik bracht al eerder citaten mee en ik heb er vandaag nog één mee. Ik heb het gevonden op de webstek van de Bond Beter Leefmilieu. U kan daarvan zeggen wat u wil, maar niet dat ze iets ongefundeerd de wereld insturen.

"Het milieu- en mobiliteitsvraagstuk oplossen is niet eenvoudig. Je moet ervoor raken aan de bestaande verplaatsingspatronen. Verplaatsingen gebeuren immers steeds sneller en over langere afstanden en dat vergroot de druk op natuur en milieu. Bovendien zorgt de centrale ligging van Vlaanderen voor heel wat transitverkeer waarvan wij wel de lasten dragen, maar op geen enkele wijze meegenieten van de lusten. De vraag is dus welk soort verkeersontwikkeling met welke effecten (leefbaarheid, gezondheid, ruimte ...) we nog aanvaardbaar en betaalbaar vinden. Mobiliteitsproblemen lossen we in elk geval niet op met een door de samenleving gefinancierd infrastructuuropbod dat de verschillende vervoermiddelen tegen elkaar uitspeelt. Dat zorgt alleen maar voor nog meer nutteloos transport, meer kosten en meer milieuoverlast."

DEBATTEN

Men heeft al becijferd dat er geen noemenswaardige return naar tewerkstelling of een economische meerwaarde is. Het economisch beleid biedt enkel meer van hetzelfde, maar in een veranderde context is dit nog meer fout dan het al was. Willen we echt zwaar investeren in havens, missing links en in een verbreding van het Schipdonkkanaal nu we zien dat de traditionele economie krimpt en transport zowat de meest kwetsbare sector is? Is dat toekomstgericht?

Als we in een competitieve wereld willen overleven, moet er nu geld worden aangewend om de kenniseconomie van de toekomst op poten te zetten. Als het niet in de begroting is, dan maar met een begrotingswijziging, maar wacht niet tot de volgende legislatuur, zelfs niet tot de volgende begroting. Wij willen gerust een begrotingswijziging goedkeuren zodra het bestuur met een nieuw plan voor de dag komt.

BELEIDSNOTA P. 11: 2.2 ECONOMIE EN MIDDENSTAND - NIEUWE ACTIES: TUSSENKOMST OVER ECONOMIE, SOCIALE ECONOMIE EN "SOCIALE CLAUSULE"

De heer De Meerleer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik ga niet meer herhalen wat onze fractievoorzitter, mevrouw Van der haeghen, in haar algemene tussenkomst heeft gesteld en waarbij ze uitdrukkelijk de belangrijkheid heeft aangeduid voor onze fractie naar het beleid inzake sociale economie. Ik heb ook naar het antwoord van de eerste gedeputeerde geluisterd en ik vond dat het niet zo afdoend was, toch niet als wij stellen dat sociale economie binnen elk overheidsniveau een belangrijk item zou zijn. En het daadwerkelijk invullen naar plaatsen toe is voor ons als fractie primordiaal. Maar ik ga dus niet herhalen wat mevrouw Van der haeghen heeft gezegd.

Ik zou het willen hebben over de sociale clausule. En ik denk dat ik daaromtrent in deze raad al eens eerder ben tussengekomen. Wij hebben een aantal beleidsinstrumenten waar we ten volle op kunnen inspelen. Sociale clausule is voor mij de clausule die bedrijven, maar ook de provincie als bedrijf, inschrijven en waarbij ze de laaggeschoolden en langdurig werklozen toch wel een kans geven binnen het gevoerde beleid. Ik verduidelijk mij verder.

In de eerste plaats heeft de provincie een voet in huis, via de POM, in het tot stand brengen van nieuwe bedrijventerreinen. Het is niet onbekend dat de POM een belangrijke inbreng heeft in de realisatie van onder andere bijvoorbeeld Het Eilandje hier in Gent, maar ook in het dossier van de Siesegemkouter die naar de toekomst toe als regionaal bedrijventerrein in Aalst zal worden ontwikkeld. Anderzijds stel ik vrijwel na elke provincieraad vast dat we ook provinciale ruimtelijke uitvoeringsplannen goedkeuren waar uitbreidingen en nieuwe bedrijventerreinen in talloze gemeenten in deze provincie planologisch worden vastgelegd. Dat betekent dat binnen korte termijn, misschien zelfs halflange termijn, deze bedrijventerreinen ook een invulling zullen moeten krijgen. Het zal dus duidelijk zijn dat nieuwe bedrijven – al dan niet met regionale uitstraling – daarin betrokken en aangetrokken zullen worden.

De belangrijkheid naar de tewerkstelling die deze bedrijven zullen garanderen op het ogenblik dat zij binnen die bedrijventerreinen functioneel zullen zijn, is een belangrijke voorwaarde die waarschijnlijk door de gemeente, maar ik denk ook vooral door de provincie, opgelegd kan worden bij de toebedeling en bij het aantrekken van kandidaat-bedrijven.

Ik zal het niet alleen over sociale economie hebben. Het is de bedoeling dat ook die sociale clausule wordt ingeschreven bij het tot stand brengen van deze regionale bedrijventerreinen. Wij brengen voor deze bedrijventerreinen het planologisch element tot stand van de provinciale uitvoeringsplannen. Het zouden dan deze bedrijven zijn die op een bepaald ogenblik langdurig werklozen en laaggeschoolden zullen opnemen in hun personeelskader.

Ik bekijk de provincie een beetje als een bedrijf. Als tweede element kan het provinciebestuur in het kader van het aanbestedingsbeleid dat zij voert ook dit inschrijven in haar beleid. Ik hoor hier veel over nieuwe projecten. Dit zou kunnen in het kader van het nieuw administratief centrum of andere projecten die op til staan. Op die manier komen ook de bedrijven met een sociale clausule, en die dus ook langdurig werklozen en laaggeschoolden tewerkstellen, in aanmerking om nieuwe projecten voor de provincie uit te voeren.

Mijn vraag is dan ook dat deze bedenkingen in het verdere beleid meegenomen zouden worden. Dus de sociale economie en de sociale clausule zijn voor de sp.a – Vlaamse Progressieven fractie toch wel belangrijke items als dusdanig.
Dank u wel.

**BELEIDSNOTA P. 11: 2.2 ECONOMIE EN MIDDENSTAND - PROVINCIALE ONTWIKKELINGSMAATSCHAPPIJ (POM):
VRAAG NAAR EEN OVERZICHT VAN DE EUROPESE PROJECTEN WAARIN DE POM MOMENTEEL BETROKKEN IS**

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Als uitvoerder van het sociaal-economische beleid in onze provincie is vooral de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij op tal van domeinen zeer actief. En sinds ze nu geleidelijk aan op kruissnelheid komt, is ze zelfs bijzonder actief. Dat is ze zowel op vlak van de ontwikkeling van bedrijventerreinen als op het vlak van innovatie en logistiek. Het is in vorige onderwerpen ook al aan bod gekomen dat de POM daar zeer bedreven in is. De POM blijkt echter ook actief te zijn in tal van Europese projecten. Kan de gedeputeerde een overzicht geven van de Europese projecten waarin de POM momenteel betrokken is?
Dank u wel.

**BELEIDSNOTA P. 11: 2.2 ECONOMIE EN MIDDENSTAND - PROVINCIALE ONTWIKKELINGSMAATSCHAPPIJ (POM):
EXTENDED GATEWAYS: VRAAG NAAR EEN STAND VAN ZAKEN**

De heer Beke

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
De resultaten van de studie naar de Extended Gateways en de rol van de provincie in dat logistieke gebeuren werd reeds voorgesteld op het economisch forum van 17 juni laatstleden. Het is een goede brochure waarin het geheel ook visueel wordt voorgesteld. Het lijkt ook uitdagend en mooi naar de toekomst toe voor de ontwikkeling van onze provincie. Je zou het eigenlijk kunnen vertalen naar de poorten naar de toekomst. Maar dat leidt ons wat te ver. We hebben mogelijkheden naar het buitenland, niet alleen in Vlaanderen of België, maar ook naar Europa en zelfs naar de hele wereld. Op dit forum werd het vervolgtraject reeds aangegeven. Er is nu die studie, maar het moet ook verder aangepakt worden. De uitvoering van de actielijnen die in de studie staan, zouden worden ondersteund door een breed Oost-Vlaams logistiek overlegplatform.

In opdracht van het provinciebestuur wordt dit overlegplatform, dat voorbereid zal worden door een stuurgroep, opgericht door de POM Oost-Vlaanderen. Het voorzitterschap zal worden waargenomen door gouverneur André Denys en gedeputeerden Peter Hertog en Marc De Buck.

Het overlegplatform dient een breed overleg te organiseren waarbinnen ze de actielijnen en de concrete objectieven, programma's en projecten om Oost-Vlaanderen verder te positioneren en te ontwikkelen tot een logistieke topregio, ter sprake brengt. Want daar gaat het om. Zo kan men aanzetten geven tot een verdere uitbouw van de logistieke regio.

Graag vernam ik de stand van zaken en de verdere objectieven van deze studie. Maar toch wil ik nog niet eindigen omdat ik wil wijzen op twee belangrijke dingen. Wanneer je in de brochure kijkt, zie je ook de tekeningen staan. Eén van die belangrijke regio's is de E17 van Antwerpen/Waasland tot Gent. Mijn zorg gaat daar naar uit omdat ik zie dat deze regio nogal op een afstand van Gent eindigt. Intussen heb ik toch vernomen dat men dit zou verlengen tot de ontwikkelingen van Gent Zuid. Dat is daarjuist ook door collega De Meerleer Het Eilandje genoemd. Dat is belangrijk omdat het aan water gelegen is. In de toekomst zouden we veel transport via de waterwegen willen doen.

DEBATTEN

In het geheel mis ik voor onze regio een regionale luchthaven. Dat is iets waar ik al jarenlang pleitbezorger voor ben. Ik hoorde trouwens nog niet zo lang geleden dat de huidige minister-president van Vlaanderen, Peeters, ook achter het idee staat om in de Euregio Scheldeland te streven naar een regionale luchthaven. Op basis van de behoefte naar de ontwikkeling van een regionale luchthaven komen de doelstellingen die we met de Extended Gateways willen realiseren goed van pas. Dank u wel.

BELEIDSNOTA P. 11: 2.2 ECONOMIE EN MIDDENSTAND - PROVINCIALE ONTWIKKELINGSMACHTSMAATSCHAPPIJ (POM): VRAAG NAAR DE ROL VAN DE POM BIJ DE ONTWIKKELING EN HET BEHEER VAN REGIONALE BEDRIJVENTERREINEN

De heer Otte

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Sinds 1 juni 2006 treedt de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij (POM), rechtsopvolger van de GOM Oost-Vlaanderen, op als uitvoerder van het sociaal-economisch beleid van het Oost-Vlaamse provinciebestuur. Door middel van de ontwikkeling, ondersteuning en uitvoering van sociaal-economische projecten die gericht zijn op het bewerkstelligen van een hoogwaardige bedrijfsinfrastructuur enerzijds en het nemen van bedrijfsversterkende bedrijfsinitiatieven anderzijds, stelt de POM zich daarbij tot doel om het sociaal-economisch beleid van de provincie te bevorderen.

De aanleg van nieuwe bedrijventerreinen en de revitalisering van bestaande bedrijventerreinen is hierin prioritair want de nood aan ruimte om te ondernemen is, zoals u weet, zeer groot. Kan u ons een idee geven van de rol van de POM bij de ontwikkeling en het beheer van regionale bedrijventerreinen? Wat is de stand van zaken van zowel de aanleg van nieuwe bedrijventerreinen als de revitalisering van verouderde, vervallen, vervuilde en zelfs tot in onbruik geraakte bedrijventerreinen, ook wel 'brownfields' genoemd?
Tot daar mijn vraag.

BELEIDSNOTA P. 11: 2.2 ECONOMIE EN MIDDENSTAND - PROVINCIALE ONTWIKKELINGSMACHTSMAATSCHAPPIJ (POM): WELKE VLAAMSE OPDRACHTEN VOERT DE POM MOMENTEEL UIT?

De heer Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het is inderdaad zo dat de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij sinds 1 juni 2006 opgericht is als de uitvoerder van het sociaal-economische beleid van het Oost-Vlaamse provinciebestuur. In lijn met haar opdracht oefent de POM ook opdrachten uit in samenwerking met Vlaanderen. Welke Vlaamse opdrachten voert de POM momenteel uit?

Ik wil dan in relatie met de tussenkomst van collega Otte eventjes dieper ingaan op de rol van de POM in verband met de ontwikkeling van bedrijventerreinen en ik wil daar een paar kritische kanttekeningen bij geven. Toen de wetgever in 1960 de mogelijkheid voorzag om intergemeentelijke samenwerkingsverbanden te maken via intercommunales voor streekontwikkeling en economische expansie, zijn in Oost-Vlaanderen een aantal intercommunales tot stand gekomen die heel wat expertise ontwikkelden in verband met de ontwikkeling van bedrijventerreinen. Er was een nadrukkelijke ondersteuning van de toenmalige GOMOV, die juist omdat ze niet aanzien werd als ontwikkelaar meer aanzien en neutraliteit uitstraalde dan de intercommunales. Er werden dus heel wat streekdossiers tot een goed einde gebracht. Steeds werden goede afspraken gemaakt over de domeinen, waar elk actief zou zijn en waar de grootste meerwaarde op het terrein gerealiseerd kon worden. Op die manier werd er 40 jaar lang in heel wat Oost-Vlaamse streken grote vooruitgang geboekt op het gebied van industriële ontwikkeling.

Daarom stel ik me toch een aantal vragen in verband met het statuut van de POM. Hoe kan ze de opdrachten van de Vlaamse regering verenigen met de gewijzigde intentie om zelf ontwikkelaar op het terrein te worden? Ik betreur daarbij een beetje dat er niet wordt ingegaan op de vraag van de voorzitters van de Oost-Vlaamse intercommunales om tot een soort werkingsprotocol te komen.

Ik wil toch ook wel waarschuwen voor de dure prefinanciering, wat een belangrijk aspect is van het bedrijventerreinenbeleid gelet op het langdurige planningsproces. Een normale duurtijd, en dan spreek ik over de beslissing die een gemeente of een stad neemt om een bepaald terrein te gaan ontwikkelen en de uiteindelijke verkoop van loten op dat terrein, bedraagt gemiddeld ongeveer 8 jaar. De provincie zal dus bereid moeten zijn om toch wel een lange tijd prefinancierder te zijn en dit voor activiteiten in een beleidsdomein waar anderen over jarenlange ervaring en specifiek personeel beschikken. Ik denk dan vooral aan onderhandelaars, ontwerpers, landmeters en dergelijke. Als men deze expertise nog moet binnenhalen of nog beroep moet doen op externe bureaus, dan vrees ik dat er toch wel valse verwachtingen gewekt zouden kunnen worden.

Toch denk ik dat de POM weldegelijk een belangrijke rol moet spelen in de versterking van het economisch weefsel van Oost-Vlaanderen. En dan denk ik aan samenwerking rond bedrijventerreinenmanagement, de verdere uitbouw van doorgangsgebouwen, bedrijvencentra, studiewerken rond mobiliteit, behoeftenstudies rond laad- en loskaden en postindustriële ontwikkelingen in een aantal steden of streken. Dit zijn allemaal gebieden waar de POM kan, of zelfs zou moeten, spelen.

In de ontwikkeling van de terreinen zelf denk ik aan de problematische achterstand van het aankoopcomité, die tot 2 à 3 jaar oploopt. Bij het voorafgaandelijk archeologisch onderzoek zijn er 2 factoren die enorm vertragend kunnen werken bij de realisatie van nieuwe terreinen. Daarom vraag ik dat de POM samen met alle spelers rond de tafel zou komen om hier goede afspraken rond te maken, net zoals dat ook in West-Vlaanderen is gebeurd.

BELEIDSNOTA P. 13: 2.2 ECONOMIE EN MIDDENSTAND – SD (STRATEGISCHE DOELSTELLING) 3.1 – DE RUIMTELIJK-ECONOMISCHE INFRASTRUCTUUR VOOR VESTIGING VAN ONDERNEMINGEN IN OOST-VLAANDEREN VERSTERKEN DOOR AANLEG EN REVITALISERING VAN ECONOMISCHE LOCATIES: PLEIDOOI OM BIJ DE REALISATIE VAN DE AANLEG VAN DE ECONOMISCHE LOCATIES EERST DE BUFFERGEBIEDEN AAN TE LEGGEN ZODAT DE LEEFBAARHEID IN DE NABIJE DORPEN NIET IN HET GEDRANG WORDT GEBRACHT

Mevrouw De Meyer

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

In de beleidsnota van het budget van 2009 wordt de strategische doelstelling gesteld om de ruimtelijke economische infrastructuur voor het vestigen van ondernemingen in Oost-Vlaanderen te versterken door de aanleg en de revitalisering van de economische locaties. Het is zeker zeer belangrijk dat er voldoende aandacht en middelen gaan naar de economische ontwikkeling. Zeker in de huidige periode van wereldwijde economische recessie kan er niet genoeg de kaart getrokken worden van tewerkstelling en economische bedrijvigheid. Maar hoe men het ook draait of keert, economische activiteiten gaan altijd gepaard met milieuhinder en overlast voor naburige woonkernen, zeker in gebieden waar de bedrijventerreinen zeer dicht bij de woningen gelegen zijn. Er moet ook zorg gedragen worden zodat de woonkwaliteit en de leefbaarheid behouden blijft en waar het kan zelfs wordt verbeterd.

Het staat ook op de website van de provincie Oost-Vlaanderen dat economische ontwikkeling en leefbaarheid hand in hand moeten gaan. Ik weet wel dat er in verschillende projecten, waarvan sprake op pagina 13 van de beleidsnota, buffer- en/of koppelsgebieden gepland zijn. Dus de provincie besteedt er zeker en vast aandacht aan, maar het gaat mij vooral over de timing. Meestal begint eerst de economische activiteit en worden pas nadien de buffergebieden aangelegd. Nochtans heeft een buffergebied maar nut als het tijd heeft om te groeien zodat het echt als buffer kan werken om de hinder van de bedrijvigheid tot een minimum te beperken.

Mijnheer de Gedeputeerde, ik wil dan ook expliciet vragen om ervoor te zorgen dat de bewoners de garanties hebben dat deze buffers aangelegd worden vooraleer aanpalende zones voor bedrijvigheid gerealiseerd worden en dat deze aanleg als voorwaarde gekoppeld wordt aan de realisatie van de zones voor de bedrijvigheid. Zo kunnen we er als provincieraad voor zorgen dat de economische bedrijvigheid in onze provincie, waar mogelijk, gestimuleerd wordt en dat tegelijkertijd de bewoners ook het genot van hun woning en hun leefomgeving hebben.

Dank u.

DEBATTEN

BUDGET P. 122: G.U. 529 00/640 07: SUBSIDIE VOOR PROJECTEN UIT HET EUROPEES DOELSTELLING 2-PROGRAMMA: VRAGEN OVER HET EFRO-PROGRAMMA 2007-2013

Mevrouw Van Belle-Vanderstricht

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Begin 2008 ging het EFRO-programma 2007-2013 effectief van start. Nieuw is dat dit programma zich niet langer focust op bepaalde achtergestelde gebieden maar een thematische invalshoek heeft. Deze heroriëntering van het EFRO-programma betekent dat de volledige provincie in aanmerking komt voor projectfinanciering.

Is dit een meerwaarde voor onze provincie? Zijn er met andere woorden in het voorbije jaar effectief projecten ingediend uit de verschillende arrondissementen van onze provincie of blijft het toch een verhaal van de spelers die de weg naar de Europese subsidies al kenden? Welke inspanningen levert het provinciebestuur om zoveel mogelijk EFRO-middelen naar onze provincie te halen?

Het provinciebestuur voorziet ook een enveloppe om waardevolle projecten voor Oost-Vlaanderen te cofinancieren. Welke projecten werden in dit kader al gesteund en welke criteria worden daarbij gehanteerd?
Dank u.

BUDGET P. 122: G.U. 529 00/640 08: SUBSIDIE VOOR INITIATIEVEN VOOR DE ONDERSTEUNING VAN HET STEDENBELEID: VRAAG OVER DE VERHOGING VAN HET INGESCHREVEN KREDIET

Mevrouw De Merlier

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In het budget 2009 wordt een verhoging voorzien van het krediet voor ondersteuning van het stedenbeleid. Ten opzichte van het budget van 2008, waar een krediet van 40 000 EUR was voorzien, wordt nu een krediet van 50 000 EUR vooropgesteld. Waarvoor is deze verhoging bedoeld?
Dank u.

BUDGET P. 122: G.U. 529 00/640 14: SUBSIDIE VOOR INITIATIEVEN BETREFFENDE DUURZAME BEDRIJVENTERREINEN: DUURZAAM BEDRIJVENTERREINMANAGEMENT

De heer Van Gaeveren

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het provinciebestuur beschikt sinds 2007 over een specifiek reglement ter bevordering van duurzaam bedrijventerreinenmanagement. Vanuit het idee dat er aan het duurzaam beheer van bedrijventerreinen tal van voordelen verbonden zijn, wordt er hiervoor in 2009 een krediet van 150 000 EUR uitgetrokken. Ik spreek over duurzaam beheer van bedrijventerreinen op het vlak van economie, rationeel energieverbruik, de beheersing van afvalstromen en CO₂-uitstoot, mobiliteit en duurzaam ruimtegebruik. Dit is een verhoging van 60 000 EUR in vergelijking met het krediet van 2008. Hoe verliep de besteding van dit krediet in 2008 en wat houdt de verhoging voor 2009 in concreto in? Blijven de subsidiemodaliteiten en -methodiek, zoals voorzien in het subsidiereglement behouden? Op welke manier wordt het reglement kenbaar gemaakt naar bestaande bedrijventerreinen en hoe speelt men in bij de ontwikkeling voor nieuwe bedrijventerreinen?
Tot daar mijn vraag.

BUDGET P. 124: G.U. 529 00/640 27: SUBSIDIES VOOR SAMENWERKINGSINITIATIEVEN MET HET SOCIAAL-ECONOMISCHE MIDDENVELD: ALGEMENE TUSSENKOMST**De heer De Vuyst**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Ik kom naar het spreekgestoelte, niet zozeer om mijn tussenkomst te ondersteunen of het belang ervan aan te tonen maar omdat het niet anders kan. Mijn micro wordt namelijk afgeleid naar hier.

Fractievoorzitter Beke had het in zijn tussenkomst namens onze VLD-fractie in het luik economisch beleid over de ondersteunende en stimulerende rol van de provincie. Hij drukte onze tevredenheid uit over het feit dat er ter zake een uitbreiding wordt voorzien van bestaande ondersteuning en dat er ook ruimte wordt gecreëerd voor een paar nieuwe initiatieven. Zo werd expliciet verwezen naar de subsidies voor samenwerkingsverbanden met het sociaal economische middenveld.

Inderdaad wordt in het voorliggende budget 2009 vermelding gemaakt van een nieuw artikel dat voorziet in een dergelijke ondersteuning. Voor dit nieuwe begrotingsartikel werd een bedrag ingeschreven van 15 000 EUR. In de toelichting bij dit begrotingsartikel kunnen wij lezen dat met dit krediet een ondersteuning beoogd wordt van thematische samenwerkingsinitiatieven tussen de provincie en actoren uit het sociaal economische middenveld met betrekking tot relevante thema's. Ik had dan ook graag vernomen wat de bevoegde gedeputeerde in dit kader concreet voor ogen heeft en welke meerwaarde dit kan bieden?

Dank u wel.

De heer voorzitter

Mijnheer De Buck, wil je op het eerste hoofdstuk antwoorden? Dan gaan we daarna over naar het deel over internationale relaties.

De heer gedeputeerde De Buck

Zal ik nu antwoorden op de tussenkomst van mijnheer Fiers of niet? Ik heb uiteraard het volste begrip voor het feit dat mijnheer Fiers een voltijdse tewerkstelling heeft en niet over de vrijheid kan beschikken om te allen tijde hier op de raad aanwezig te zijn. De meesten onder ons zijn werknemers of zijn ooit werknemers geweest of moeten zich als zelfstandige schikken naar de agenda van deze raad. Ik heb dan ook het volste begrip voor de collega. Dat voor wat betreft de inleiding.

Wat de inhoud betreft is mijn houding natuurlijk wat anders. Zowel in zijn tussenkomst als fractieleider van Groen! als in zijn tussenkomst die hij hier vandaag houdt, distantieert hij zich eigenlijk van het provinciale beleid en bijna van de economie in het algemeen. Want als men zelfs geen logistieke activiteit meer kan steunen, wat moeten we dan nog doen? Ik zou daar toch eens iets algemeen over willen zeggen. Wanneer we ziekenhuizen, een onderwijsstelsel, een algemeen welzijnssysteem en ouderenzorg willen, dan moet dat geld van ergens komen. En dat geld wordt gegenereerd via economische activiteiten binnen het systeem waarin we werken. En daarin, naargelang de politieke familie waartoe men behoort, heeft men misschien verschillende opinies over de verdelingsmechanismen of over de totstandkoming van de verdelingsmechanismen. Maar wij hebben in ieder geval een systeem dat in Europa of in de hele wereld als voorbeeld geldt. We zijn bij de beteren op dat niveau. Het is dan ook normaal dat er activiteit nodig is als men gans dat systeem van welzijn wil voeden. En het is via die activiteit dat we al die zaken mogelijk kunnen maken. Dat wil ik zeggen bij wijze van inleiding, Voorzitter.

DEBATTEN

Maar laat mij nu meer specifiek ingaan op wat de collega hier gesteld heeft over logistiek. We hebben inderdaad de bedoeling om van Oost-Vlaanderen een logistieke topregio te maken en wij doen dat omdat wij geloven dat daarmee tewerkstelling gecreëerd kan worden. Ook tewerkstelling in de zwakkere sectoren, Collega De Meerleer, want de logistiek is nu eenmaal één van die sectoren waarin minder gekwalificeerde arbeid te pas komt. Dat is een benadering die steunt op het feit dat wij eigenlijk de poortfunctie van de twee havens op ons grondgebied moeten benutten door de goederen die hier binnenkomen maximaal te behandelen. We moeten er met andere woorden een toegevoegde waarde aan geven en daardoor creëren we tewerkstelling. Dat is realistisch en niet te hoog gegrepen. En we willen dit doen door maximaal in te zetten op een multimodale benadering waarbij we ook het spoor en het binnenvaartvervoer willen benutten. Ik denk dat niemand er moeite mee kan hebben dat men via het zogenaamde 60-20-20-model streeft naar een spreiding van het vervoer. We moeten alles doen wat we kunnen om deze nobele doelstelling te realiseren.

Maar ons economisch beleid heeft niet alleen logistiek als speerpunt. Een tweede speerpunt is dat we willen werken als innovatieve kennisregio. Dat is één van de middelen voor onze economie om binnen de gemondialiseerde wereld overeind te blijven want het is maar door vernieuwend te werken en door steeds aan de top te staan in de technologie dat we onze plaats in de wereld en onze welvaart kunnen handhaven. En daarom is de provincie via de POM lid geworden van Gent BC, een initiatief dat ernaar streeft om alles wat op gebied van fundamenteel onderzoek gebeurt in Gent, op een zo degelijk mogelijke manier ten dienste te stellen van de bedrijfsweld. Gent BC wil er met andere woorden voor zorgen dat de kennispool die Gent is, met zijn meer dan 60 000 hogeschoolstudenten, optimaal te laten renderen, niet alleen voor Gent maar voor geheel Oost-Vlaanderen. Dat is de tweede pool waar we naar streven. En ik denk dat daar eigenlijk geen grote bezwaren kunnen tegen zijn.

Binnen dat kader van Gent BC streven we uiteraard om het project rond de bio-energie optimaal kansen te geven. Ik bedoel daarmee de bio-energie van de tweede generatie waar afvalproducten of gewassen die niet voor voeding bestemd zijn, aangewend kunnen worden teneinde ons minder afhankelijk te maken van de petroleumproductie.

Voorzitter, wij ijveren inderdaad voor meer ruimte voor economische ontwikkeling, maar dat doen we niet alleen door nieuwe bedrijventerreinen ter beschikking te stellen. We doen dat eveneens door ernaar te streven om historisch vervuilde terreinen opnieuw bruikbaar te maken of door te kijken welke stroken op reeds gebruikte terreinen onvoldoende aangewend worden om die terug op de markt te brengen. De collega zal de cijfers misschien mis geïnterpreteerd hebben, maar ik wil hem er toch op wijzen dat er een aantal nieuwe voorstellen in het budget staan die eigenlijk rond duurzaamheid gaan. Ik verwijs daarbij op het stijgen van het krediet rond duurzaamheid op bedrijventerreinen. Een budget dat van 90 000 EUR naar 150 000 EUR gaat. Ik verwijs daarbij dat we in het kader van het Europese Doelstelling 2-programma en het Europees Interregprogramma projecten in voorbereiding hebben om de CO₂-uitstoot op de bedrijventerreinen te beperken. Er is reeds een project goedgekeurd waarin de POM participeert met verantwoord ethisch ondernemen als thema. De EROV voert een ISF-project uit rond hetzelfde thema en daarnaast hebben we het budget voor de incubatiecentra voor sociale economie in Oost-Vlaanderen. Collega De Meerleer, ik zal daar straks op terugkomen waarom het budget van 115 000 naar 150 000 EUR verhoogd is.

We participeren als provincie in een Europees project dat ons moet toelaten om het Levend Erfgoedcentrum in Puyenbroeck te ontwikkelen als een passiefhuis. Dat is een project van collega Hertog. Hij zal daar allicht later meer over vertellen. Ik vrees, Voorzitter, dat het voor collega Fiers nooit voldoende zal zijn, maar ik denk dat we binnen de algemene sfeer zeer grote inspanningen doen om de economie en de duurzame economie binnen Oost-Vlaanderen te bevorderen.

Ik kom dan aan de zeer interessante tussenkomst van collega De Meerleer over sociale economie. Ik moet daarbij de nadruk leggen op het feit dat wij eigenlijk via De Punt werken aan sociale economie. De Punt is een incubatiecentrum voor sociale economie en is ontstaan uit de fusie met De Punt Gent, De Ent Ronse en nu ook met de regio Dender en Waas. De Punt zal dus een werking hebben die geheel de provincie bedekt. Ik heb het al gezegd dat het budget is opgetrokken tot 150 000 EUR. Wat is nu precies de doelstelling van De Punt? Dat is advies geven voor organisatieontwikkeling, begeleiden van bestaande of startende ondernemingen bij de erkenning als invoerbedrijf, de rol als incubator, de promotie van MVO en het vervullen van een brugfunctie tussen de reguliere en de sociale economie. Dat is eigenlijk de grote structuur waar u het over had collega en ik denk dat we nu op een 'provincieterrein-bedekkende manier' bezig zijn om de nodige steun te geven aan de bedrijven die actief willen zijn.

Maar u vraagt ook naar de provinciale acties ter zake. Collega Hertog zal u meer kunnen vertellen over het opstellen van bestekken en over de sociale tewerkstelling binnen de zaken die onder zijn bevoegdheid vallen. Voor wat betreft de afbakeningsprocessen, daarin kunnen we wel stedenbouwkundige voorschriften opleggen, maar het is de ontwikkelaar die voor een groot deel zelf bepaalt welke activiteiten er zullen komen. De ontwikkelaar kan zeer gevarieerd zijn, ik zal daar straks op terugkomen wanneer ik collega Van Gaeveren een antwoord geef.

Maar met de grote nadruk die we leggen op watergebonden activiteiten en op logistiek, weet u dat in een zeer ruim deel van de economische speerpunten die wij hebben, de handenarbeid en de arbeid voor ongeschoolden aan bod zal komen. Tot zover mijn antwoord aan collega De Meerleer.

Ik kom dan bij de vraag van collega Beke.

De POM is momenteel actief betrokken bij 2 Europese projecten. Het zijn allebei Interregprojecten.

1. In samenwerking met Zeeland en de POM West-Vlaanderen wordt een programma opgestart: 'Duurzaam is gewoon doen!'. Ik hoop dat men de boodschap zal overbrengen aan de collega van Groen! Dat programma valt in het domein van maatschappelijk verantwoord ondernemen.
2. In samenwerking met de diverse partners in het kader van Interreg-Noordzee wordt een programma opgestart over thematische verduurzaamheid op bedrijventerreinen in uitvoering van het project 'ANSWER'. Vergeef me het Engels, Voorzitter, ik gebruik het zo graag en ik weet dat niet iedereen het graag hoort, maar 'ANSWER' staat hier voor 'A Nord Sea Way of Energy Efficient Regions'.

De beide programma's zullen op het einde van dit jaar opgestart worden en vanaf 2009 volledig operationeel zijn. Het Interregprogramma 'Bedrijventerreinmanagement' is inmiddels afgesloten, maar Bio Base komt op ons af. Dat is een zeer groot project tussen het Gentse Havenbedrijf enerzijds en de provincie Zeeland anderzijds dat in totaal op 6 miljoen EUR Europese steun zal kunnen rekenen. We zullen daar bij een volgende gelegenheid uitvoerig op terugkomen. Ik denk dat ik daarmee op de eerste vraag van collega Beke geantwoord heb.

Wat de Extended Gateways betreft, Collega, dat situeert zich inderdaad binnen de logistieke studie die wij hier gehouden hebben. Gateways zijn poorten. In het Structuurplan Vlaanderen spreekt men nog over de poorten. Wat zijn die poorten? De luchthavens en de havens. Wij hebben hier 2 poorten op ons grondgebied. Het is inderdaad de bedoeling om daar optimaal rond te werken en te kijken hoe we daar optimaal de vruchten van kunnen plukken. Maar het is ook de bedoeling om te zien hoe we daar maximaal de hinder van kunnen bestrijden. En daarmee kom ik dan wel tegemoet aan de opmerking van de collega.

Er wordt een Oost-Vlaams overlegplatform geïnstalleerd onder het voorzitterschap van de heer gouverneur, collega Hertog voor wat betreft de mobiliteit en ikzelf voor wat betreft de economie en ruimtelijke ordening. Er wordt een taskforce opgericht. Dat zijn de mensen uit de praktijk die samen zullen komen en die eigenlijk de werking van dat overlegplatform zullen omkaderen. Dat omvat eigenlijk een 30-tal relevante instanties. Dat gaat van de grote actoren in de mobiliteit over een aantal actoren uit de wereld van de economie en sociale partners. Met deze actie staan we niet alleen want die wordt ook in de 5 andere provincies gevoerd. U weet dat het gehele logistieke programma dat wij voeren eigenlijk kadert in een algemene Vlaamse beleidslijn. Het is dan uiteindelijk de bedoeling om wat er in die 5 provincies gebeurt in mekaar te schuiven.

Eén van de problemen die men heeft op het gebied van de logistiek, vooral op het niveau Vlaanderen, is dat er een wildgroei is van instanties die zich daarmee bezig houden. De provincies zijn eigenlijk exemplarisch. Ze hebben elk een studie laten uitvoeren en werken met een overlegplatform met daaronder een aantal themagroepen. Uiteindelijk wordt de stof die aangeleverd wordt uit de provincies zeer waardevol en sterk geapprecieerd op niveau Vlaanderen. Dat mogen we hier toch wel zeggen, want uiteindelijk is een heleboel van de thematiek in de logistiek provinciegrensoverschrijdend. Als we de Antwerpse Haven bekijken, zien we dat dit een haven is op 2 provincies. Als we de problematiek bekijken van de Seine-Scheldeverbinding – ik noem daar geen andere windstreek bij – dan stellen we vast dat dit ook een problematiek is die zich over Oost- en West-Vlaanderen uitstrekt. Wanneer we het hebben over de infrastructuur, de spoorwegen, de autowegen, dan zitten we uiteraard met provinciegrensoverschrijdende zaken.

DEBATTEN

De bereikbaarheid van Het Eilandje is een bezorgdheid die wij met u delen, Collega. Daarnaast is de problematiek over de luchthaven, die u hier reeds een aantal keer ter sprake gebracht hebt, een problematiek die de provincie overstijgt. Wij zitten in een positie dat we op 45 minuten met de wagen of op een klein uurtje met de trein, in Zaventem kunnen zijn. Dus wanneer er een luchthaven zal komen, zal dat zeker een luchthaven moeten zijn die een ondersteunende of verbindende functie heeft. Het is in ieder geval een interessante piste, maar zonder wijziging van het Structuurplan Vlaanderen en grote infrastructurele inspanningen, zelfs als men dat in Ursel zou doen, zal dat toch een project worden dat heel veel schouders nodig zal hebben om het van de grond te krijgen.

Ik ga verder en ik kom bij collega Otte die een vraag stelt naar de rol van de POM bij de ontwikkeling en het beheer van de regionale bedrijventerreinen. De collega vraagt wat de POM eigenlijk al gedaan heeft en waar ze mee bezig is op het niveau van de bedrijventerreinen. Ik zal een kort overzicht geven van een aantal projecten waar de POM bij betrokken is. Uiteraard zal ik dat ook doen voor de zaken die in 2009 zullen gebeuren.

In Aalst op de Siesegemkouter treden we op als projectcoördinator en daar voorzien we voor 2009:

- het afwerken van het ruimtelijk veiligheidsrapport;
- het uitvoeren van de studie ruimtelijke en financiële randvoorwaarden;
- het ontwerpen van het inrichtingsplan via de Vlaamse Bouwmeester;
- het opvolgen van de studies voor het Hollandscomplex;
- het op gang brengen van de communicatiestrategie;
- het uitvoeren van het juridisch onderzoek omtrent verwervingsmogelijkheden.

Evergem – Rieme Noord, uiterst belangrijk. Het terrein is bijna 100 hectaren. Ook Siesegemkouter in Aalst is ongeveer 90 hectaren. In Evergem nemen we ook het projectcoördinatorschap waar met als voornaamste werkzaamheden gepland in 2009:

- het afwerken van het project-MER;
- het afwerken van de waterstudie, de mobiliteitsstudie en de inrichtingsstudie;
- het opmaken van een subsidiedossier.

In Gent, Het Eilandje te Zwijnaarde, zijn we projectpartner waar we het volgende zullen doen:

- het aanvatten van de technische studiefase;
- het afwerken van de ophoging Zuid en het opstarten van de ophoging Noord. Je weet dat de autoweg daar overheen loopt. Je hebt een deel Noord en een deel Zuid;
- het oprichten van projectvennootschap met partners;
- het afsluiten van de samenwerkingsovereenkomst met Waterwegen en Zeekanaal.

In Laarne – Dendermondsesteenweg:

- het afwerken van een adviesopdracht;
- het opmaken van een subsidiedossier;
- het opvolgen van de technische studie.

In Zele – Wijnveld treden we op als projectpartner:

- het afsluiten van een samenwerkingsovereenkomst;
- het starten van de inrichtings-, uitgifte- en beheersstudie;
- het voorbereiden van eventuele onteigeningen.

We zijn ook bezig met de revitalisering van brownfields.

- Burchtdam nv: we doen de projectcoördinatie voor de haalbaarheidsstudie;
- Sint-Niklaas – Metalunion: we zijn betrokken bij de studiefase;
- Nazareth – Veneco Eke: we zijn betrokken bij de studiefase en we nemen deel aan de studiegroep in een adviesfunctie.
- Het belangrijk project 'Onderhandelingsteams' dat we eigenlijk in opdracht van Vlaanderen uitvoeren. Daar zijn we bezig met te kijken op welke bedrijventerreinen nog ongebruikte stukken liggen die eventueel opnieuw op de markt zouden kunnen komen.
- De revitalisering van de Oude Briel. Dendermondsesteenweg zal dat vertrouwd in de oren klinken. Dat kadert eigenlijk in de afbakening van het kleinstedelijk gebied Dendermonde. Dat is een brownfield dat een grondige aanpak vereist, maar waar ook veel actoren bij betrokken zullen zijn voor we het van de grond krijgen, vrees ik. Tot daar mijn antwoord op de vraag van collega Otte.

Ik kom dan bij collega Van Gaeveren die overigens een zeer interessante tussenkomst doet. Wat zijn de Vlaamse opdrachten van de POM? Wij hebben in de eerste plaats het gezamenlijke POM-overleg. De 5 POM-directeurs komen 2 keer per jaar samen met de administrateur-generaal van het Agentschap Economie om de algemene samenwerking te bespreken. Samen met het Agentschap Economie wordt werk gemaakt van de oprichting van een "Stuurgroep POM's" waarbij naast de 5 POM's ook nog de Vlaamse administratie betrokken zal zijn.

Wij zijn op Vlaamse niveau betrokken bij een GIS-gestuurde inventarisatie van de bedrijventerreinen. En in het kader van diverse plannen Logistiek heeft de minister-president de POM's uitgenodigd lid te worden van zijn promotie-instrument Flanders Port Area. U kent dat project van minister-president Peeters om de 4 Vlaamse zeehavens gezamenlijk promotie te laten voeren ongetwijfeld. U zult absoluut ook zeer recent de foto's gezien hebben van de missie in Japan rond de gezamenlijke promotievoering van en door de 4 Vlaamse havens. Voor alle duidelijkheid zijn dat naast Gent en Antwerpen ook nog Zeebrugge en Oostende. Dat zijn dus niet betaalde acties.

Daarnaast hebben we nog een aantal betaalde acties die we uitvoeren voor Vlaanderen. Er is dus het project dat ik daarjuist vermeld heb om onbenutte percelen op bedrijventerreinen te vermarkten. Wij hebben 18 dergelijke percelen geselecteerd en we zijn nu de knelpunten aan het inventariseren en oplossingen aan het uitwerken.

Ten tweede zijn we projectcoördinator in verschillende werkzaamheden voor de realisatie van bedrijventerreinen. Ik heb het daar al over gehad. En ten slotte zullen we ook projecten opnemen in het kader van Europese programma's.

De collega heeft naast zijn algemene tussenkomst ook nog een aantal interessante en voor een deel gefundeerde opmerkingen gemaakt in verband met de ontwikkeling van bedrijventerreinen. Ik ken de bezorgdheid van de collega. We moeten de problematiek van de ontwikkeling van bedrijventerreinen in een breed kader bekijken denk ik. Er zijn enerzijds de streekintercommunales die op dat gebied ruime ervaring hebben. En anderzijds is er de gemeentelijke autonomie die aan de gemeenten de keuze laat om te kijken hoe ze hun industrieterreinen willen ontwikkelen. Er is ook een derde element. Er is namelijk het decreet op de POM's dat ook de POM's de mogelijkheid gegeven heeft om als ontwikkelaar op te treden. De POM's hebben decretaal die mogelijkheid en een wijziging in het decreet bijvoorbeeld door het terugschroeven van die mogelijkheid zou het probleem van die intercommunales maar gedeeltelijk oplossen. Want het probleem van de gemeentelijke autonomie blijft en we weten uit ervaring dat sommige steden en gemeenten verkiezen om zelf te ontwikkelen. Anderen hebben de steun van de POM gevraagd in de studiefase en eventueel in de ontwikkelingsfase. We weten dat bijvoorbeeld Waterwegen en Zeekanaal in de ontwikkeling van Woestijne in Aalter een rol gaat spelen en dat ook de POM daar verzocht is om als partner mee te doen in het geheel.

We staan hier dus in een zeer complexe wereld, Voorzitter, waarin het inderdaad goed is dat we eens zouden gaan samenzitten met de intercommunales. Ik heb daar geen bezwaar tegen. Er zijn hoe dan ook een paar elementen die hier in deze raad niet beslist kunnen worden. Er is ten eerste het feit dat de gemeenten en steden de keuze hebben. Lokeren is een voorbeeld van een stad die zelf ontwikkelt. Ook Deinze heeft zijn industrieterrein zelf ontwikkeld en zal nu misschien bij de ontwikkeling samengaan met Veneco. Dat zijn mogelijkheden die kunnen. Aalter heeft een andere keuze genomen. Zele is momenteel besprekingen aan het voeren met de provincie dienaangaande.

Ik begrijp de bezorgdheid van de intercommunales, maar het is niet de bedoeling van de POM om agressief of concurrentieel op de markt te treden. Maar binnen onze decretale bevoegdheden zijn wij aanspreekbaar en kunnen wij wanneer we aangesproken worden alleen ingaan op de uitnodigingen die we krijgen. Zoniet zouden we eigenlijk aan onze decretale opdrachten tekort schieten als dusdanig. Maar ik denk dat we het overleg dat u voorstelt zeker moeten hebben, Collega.

DEBATTEN

U quoteert ook een aantal vertragende factoren. Er kunnen zich inderdaad bij de onteigening problemen stellen. Er zijn een heleboel federale en Vlaamse zaken die we moeten doen en als gedeputeerde voor Ruimtelijke Ordening ben ik de eerste om te weten hoeveel hindernissen men moet nemen voor men zelfs tot een afbakening komt, en dan is men nog niet aan de ontwikkeling toe. Vanmiddag was ik hier een beetje later op de raad omdat er een delegatie van het Agentschap Economie een studie over de Sevesobedrijven kwam voorstellen omdat er ook op dat niveau één en ander op ons afkomt. Zij waren hier om het onder andere over de veiligheidsrapportage te hebben. Maar dat zijn allemaal zaken waarmee we zullen moeten leren leven.

Ik ga dan verder naar de tussenkomst van mevrouw De Meyer die haar bezorgdheid uitdrukt over de inbuffering. En daar raakt mevrouw juist mijn twee bevoegdheden Ruimtelijke Ordening en Economie. Maar het is eerder uit het oogpunt van ruimtelijke ordening dat ik op uw vraag moet antwoorden. Wanneer we een ruimtelijk uitvoeringsplan maken dat de afbakening beoogt van een bedrijventerrein, dan worden de voorwaarden voor de buffers daarin vastgelegd met dien verstande dat we er rekening mee moeten houden dat geen twee situaties dezelfde zijn. Er kan binnen een bedrijventerrein afbakening mogelijk of nodig zijn tussen twee verschillende activiteiten binnen het terrein zelf. Een bedrijventerrein kan misschien naast of in de buurt liggen van een woonzone of van een woonlint. Dat vereist speciale inbuffering of kan grenzen aan landbouwgrond, wat ook nog eens op een aparte manier aangepakt wordt.

Wij leggen in die ruimtelijke uitvoeringsplannen de voorwaarden vast van die buffers. De dossiers komen hier altijd binnen, dan is er de voorlopige aanvaarding en het openbaar onderzoek. De procedure voor de PROCORO is zeer ingewikkeld en langdurig waarbij eigenlijk met zoveel mogelijk opmerkingen rekening gehouden wordt. Dus wij delen uw bezorgdheid. En meestal wanneer men de infrastructuurwerken van een bedrijventerrein begint, voert men daaraan gekoppeld ook de bufferwerken uit. Praktisch gezien zal men bijvoorbeeld als men een boom nodig heeft van 5 meter, niet wachten tot die boom 5 meter is. Ik richt me tot slot tot collega Van Gaeveren die zegt dat het al zo lang duurt om het te ontwikkelen. Men maakt een afweging, maar meestal gaat die buffering dus gepaard met de infrastructuurwerken als dusdanig. Ik denk dat ik daarmee de vraag van mevrouw beantwoord heb.

Ik ga over naar de vraag van mevrouw Van Belle over het EFRO-programma. Dat is een interessante vraag, Mevrouw, want wij beleven in de huidige programmeringsperiode op het gebied van doelstelling 2 een totaal nieuwe situatie. Vroeger richtte men zich binnen doelstelling 2 eigenlijk tot achtergestelde gebieden. We hadden er 2 in de vorige programmeringsperiode. Enerzijds waren er bepaalde wijken van Gent die onder doelstelling 2 vielen. En anderzijds, men zal dat niet graag horen, maar in het Meetjesland waren er 5 gemeenten bij. Het gaat over Eeklo, Maldegem, Sint-Laureins, Assenede en Kaprijke. Dat was echter wel een uitdovingsprogramma. Wie naar het Meetjesland gaat, zal vaststellen dat dit programma daar meer dan zijn werk gedaan heeft.

Maar op dit ogenblik is het doelstelling 2-programma eigenlijk van benadering veranderd. Men is het gaan organiseren vanuit Vlaanderen en het bedekt het gehele grondgebied. Ook de focus is veranderd, men specialiseert zich nu op regionaal concurrentievermogen en werkgelegenheid. Daar waar men vroeger meer oog had voor toeristische projecten en projecten rond leefbaarheid, concentreert men zich nu op 4 prioriteiten, namelijk op innovatie- en kenniseconomie, ondernemersschap, ruimtelijk-economische omgevingsfactoren en stedelijke ontwikkeling met de focus op Gent en Antwerpen. In totaal wordt bijna 201 miljoen EUR voorzien aan Europese steun voor geheel Vlaanderen. Er is een centraal programmasecretariaat in Brussel en er zijn antennes of contactpunten in de provincie en in de twee grote steden Gent en Antwerpen. Er is hieraan een ruime bekendheid gegeven. Tot nu toe zijn reeds 24 projecten goedgekeurd binnen de provincie Oost-Vlaanderen. En naast die 24 projecten zijn er nog een aantal typisch Gentse projecten goedgekeurd. Voor die 24 projecten binnen de provincie is reeds 3 370 000 EUR aan Europese fondsenmiddelen gereserveerd, maar er zijn nog een heleboel projecten in voorbereiding. Die projecten komen uit geheel de provincie. Het zijn niet alleen de regio's met ervaring zoals Gent en het Meetjesland die dat indienen, maar er zijn een aantal interessante projecten binnengekomen vanuit Sint-Niklaas, Maldegem, Ronse, Aalst, Nevele, Kluisbergen en Denderleeuw.

Naast die Europese middelen zet ook de provincie zich daar ruim voor in en het zal de collega's niet ontgaan zijn dat er jaarlijks een som van 500 000 EUR voorzien is binnen de periode 2008-2013 om de cofinanciering te doen binnen doelstelling 2. Een voorbeeld dat ik hier kan geven is de uitbouw van het Huis van de Sociale Economie in Denderleeuw. Ik geef dat mee aan collega De Meerleer. Daar is de provinciale cofinanciering 33 750 EUR. Verder is er het project van een regionale branding zoals men dat noemt, een soort regiomarketing in het Meetjesland, waar de provinciale cofinanciering 56 250 EUR bedraagt. Maar je zal dat zien, de mensen van het Meetjesland, het siert hen, zijn zeer handig op het gebied van indienen van projecten. Zij kennen duidelijk de weg in deze. Daarmee denk ik ook op de vragen van mevrouw Van Belle geantwoord te hebben.

Dan kom ik bij mevrouw De Merlier die mij een vraag stelt over de subsidie voor initiatieven voor de ondersteuning van het stedenbeleid. Het is inderdaad een verhoging. In de voorbije jaren heeft men vooral gewerkt rond het plattelandsbeleid en is de stedelijke thematiek een werkterrein dat overgelaten werd aan de federale en de Vlaamse overheid. En die federale en Vlaamse overheid hebben zich dan ook geconcentreerd op de 13 centrumsteden, zoals ze dat noemen. Tot spijt van Dendermonde dat er net niet bij is, want Dendermonde voldoet eigenlijk bijna aan alle voorwaarden om daartoe te behoren, maar is daar net buiten gevallen. In onze provincie zijn dat alleen Gent, Sint-Niklaas en Aalst die uit die pot kunnen eten. Maar dat wil niet zeggen dat een aantal andere steden niet met identieke problemen geconfronteerd worden. Ik heb het over de problematiek rond verouderde woningen, mobiliteit en leefbaarheid. En het is de bedoeling om via een nieuw reglement, dat hier nog in deze raad voorbij moet komen, een beperkt aantal pilootinitiatieven te ondersteunen in Oost-Vlaamse steden die niet het statuut hebben van centrumstad maar wel met gelijkaardige problematiek worden geconfronteerd. De precieze aflijning daarvoor moet nog gebeuren en zal ten gepaste tijde in de commissie en in de raad gerapporteerd worden.

Voorzitter, ik ga verder en kom opnieuw bij mijnheer Van Gaeveren. Daarna zal ik op de vragen van collega De Vuyst antwoorden. Collega Van Gaeveren heeft een vraag gesteld rond de subsidie voor initiatieven betreffende duurzame bedrijventerreinen. Dat is hier geen nieuw dossier want het is hier al meerdere keren voorbij gekomen. We staan hier dus voor een drastische verhoging van het bedrag. Het reglement dateert reeds uit 2004. Er werd gewijzigd in 2007, waarbij dat eigenlijk de som die toegewezen kan worden per project gehalveerd werd, dit om ons toe te laten om meer projecten te subsidiëren. Er is ook de nadruk gelegd op de professionalisering van die samenwerkingsverbanden. Langzamerhand begint men daar ervaring in te hebben, men krijgt dus een aantal specialisten ter zake. Voor 2008 hadden we 6 projectaanvragen: de Hoogmolen in Kruishoutem was daarbij, Nazareth, Drongen, de Zaubeeek in Kruishoutem en ook nog een project in Gent. Maar wij willen meer projecten en willen een grotere spreiding van de projecten over de provincie bewerkstelligen en we willen eigenlijk ook het multiplicatoreffect laten spelen. Het is te zeggen, we willen de kennis en ervaring die daarover verworven is op het veld op een breder niveau laten spelen.

Ten slotte kom ik dan bij collega De Vuyst. Er is inderdaad een nieuw budget voorzien van 15 000 EUR voor samenwerkingsprojecten met het sociaal-economisch middenveld. De bedoeling daarvan is dat men rond acties, evenementen of kleinere projecten vlot zou kunnen samenwerken met de sociaal-economische actoren uit het middenveld zoals bijvoorbeeld Unizo en Voka. In het verleden kregen we ook om technische redenen vaak dergelijke vragen en dat gebeurde dan via de werkingsmiddelen. En dan maakten we een samenwerkingsovereenkomst voor een beperkt bedrag om bepaalde éénmalige initiatieven te ondersteunen. En daarmee hadden we regelmatig eens, ik ga niet zeggen een aanvaring, maar we moesten toch wat uitleg geven bij de provinciale dienst Interne Controle. Om dit te verhelpen hebben we een specifiek budget voorzien onder 'overdrachten' en we zullen ook via een nieuw op te stellen reglement dat hier in de raad zal komen, de ondersteuning van die acties trachten mogelijk te maken.

Tot zover, Mijnheer de Voorzitter, mijn antwoord. Ik denk dat ik zo volledig mogelijk geantwoord heb op de vragen van de collega's. Ik heb niet te veel uitgeweid, het is nog een deftig uur, ik ben beschikbaar voor de rest.

Dank u.

Applaus

DEBATTEN

De heer voorzitter

Zijn er nog vragen of mag ik verder gaan? Ik zou het deel over internationale betrekkingen willen aanvangen. Je weet dat we zeer veel tussenkomsten hadden, we gaan nu naar tussenkomst nummer 36, er zijn er 158 in totaal. Ik wil jullie niet opjagen, ik vind dat iedereen de tijd moet hebben en we hebben een extra zitting. Wat we vandaag kunnen doen is reserve voor morgen. Er zijn zeer veel tussenkomsten voor sociale zaken, er zijn er ook voor onderwijs enzomeer. We gaan verder naar de 36ste tussenkomst. Mijnheer Dekimpe, u hebt het woord.

INTERNATIONALE RELATIES

BELEIDSNOTA P. 14: 2.3 INTERNATIONALE RELATIES: VRAAG OVER DE GASTLANDEN OP DE BEURS ACCENTA

De heer Dekimpe

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vanuit het provinciebestuur wordt sinds een aantal jaren gewerkt rond het gastland op de beurs Accenta. Ik herinner mij dat het eerste gastland China was, daarna was het Vietnam. Dat zijn twee landen waarmee wij reeds jaren nauw samenwerken. Vervolgens was Zuid-Afrika aan de beurt en dan was het India. Ik begrijp dat wij dit doen ten aanzien van onze internationale partners, maar wat is de meerwaarde om dit te doen naar andere landen waarmee wij geen samenwerking hebben? Is het dan onze taak als bestuur om hier op in te zetten? Ik heb ook vernomen dat volgend jaar Turkije het gastland is. Zullen wij activiteiten rond dit land organiseren?
Dank u.

BELEIDSNOTA P. 14: 2.3 INTERNATIONALE RELATIES – EUROPESE SAMENWERKING: EUREGIO SCHELDEMOND

De heer De Coninck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Het provinciebestuur is sinds vele jaren een actieve en erkende actor en partner in diverse Europese Interregprogramma's die kaderen in het Europese cohesiebeleid. Het gaat hier over de cofinanciering van projecten waarin onze provincie participeert in het kader van programma's voor grensoverschrijdende, transnationale en interregionale samenwerking. De bedoeling ervan is de samenhang tussen de verschillende regio's binnen Europa te bevorderen. Het grensoverschrijdende Interregprogramma voor de Euregio Scheldemond is nu opgegaan in één programma voor het hele Vlaams-Nederlandse grensgebied. Welke rol spelen de drie Euregio Scheldemondprovincies daarin en in het bijzonder Oost-Vlaanderen? Komen de thema's die specifiek zijn aan onze regio daar nog voldoende in aan bod? Ik denk bijvoorbeeld aan de uitdagingen in de Gentse Kanaalzone en de diverse projecten van polders en wateringen in het grensgebied. Zijn er reeds projecten goedgekeurd? Participeren wij daar in? Hebben wij zelf concrete projectplannen in opmaak?
Dank u.

BELEIDSNOTA P. 14: 2.3 INTERNATIONALE RELATIES – EUROPESE SAMENWERKING: INTERREG IVA NOORD-FRANKRIJK-WALLONIË-VLAANDEREN

Mevrouw Van Belle-Vanderstricht

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
In de nieuwe programmaperiode Interreg IVa Noord-Frankrijk/Wallonië/Vlaanderen werd het werkingsgebied voor onze provincie gevoelig uitgebreid. In de vorige periode was het beperkt tot een klein deel van het zuiden van onze provincie en nu is daar het arrondissement Gent bijgekomen. Zijn wij erin geslaagd om daar op in te spelen? Hebben wij met andere woorden deze uitbreiding goed kunnen communiceren naar het veld toe en hebben zij positief gereageerd op die bijkomende opportuniteiten? Hoe evalueert u die uitbreiding? Kan dit programma een doorbraak betekenen in de samenwerking vanuit onze provincie en vooral vanuit Gent met bijvoorbeeld de metropool van Rijsel?
Dank u.

BELEIDSNOTA P. 14: 2.3 INTERNATIONALE RELATIES – EUROPESE SAMENWERKING – EUROPA DIRECT: VRAAG NAAR EEN EVALUATIE VAN 10 JAAR WERKING VAN HET INFORMATIEPUNT**De heer De Coninck**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vorig jaar werd met veel luister en vooral met veel activiteiten niet alleen een aantal wat u noemde 'Europese verjaardagen' gevierd. Ook het 10-jarig bestaan van het Informatiepunt Europa Direct kwam uitgebreid aan bod. Europa Direct wil informatie over Europa dicht bij de burger brengen. Je kan er gratis terecht voor brochures in verband met het beleid en het ontstaan en de werking van de Europese Unie. Men tracht er ook de burger een antwoord te bieden op alle mogelijke vragen in verband met het Europa van vandaag.

Recent was er nog een mediacampagne naar aanleiding van het verschijnen van een mooie publicatie bedoeld voor leerlingen. Hoe zou u, na meer dan 10 jaar, de werking van het informatiepunt evalueren? Slaagt het bureau er voldoende in de geviseerde doelgroepen te bereiken? En vooral, waar ligt het belang van dit informatiepunt voor ons bestuur?

Tot slot, ik herinner mij dat bij de viering van het 10-jarig bestaan van het Informatiepunt Europa Direct er een verkiezing plaatsvond van de drie meest Europees gerichte gemeenten. Bestaat de kans dat dit opnieuw georganiseerd wordt?

BELEIDSNOTA P. 14: 2.3 INTERNATIONALE RELATIES – INTERNATIONALE SAMENWERKING – CHINA: EVALUATIE VAN HET CHINABELEID**De heer Joris**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik ga hier niet al mijn exposés van de voorbije jaren herhalen, hoewel een bepaalde gedeputeerde dat graag zou horen. Ik wil hem op zijn wenken bedienen, maar we hebben daar de tijd niet voor. Ik ga de eeuwige discussie tussen mijzelf en gedeputeerde De Buck samenvatten in 1 statement. Ik beweer altijd dat het met de mensenrechten en de democratie in China helemaal niet fundamenteel beter gaat, terwijl de gedeputeerde denkt van wel. En in tweede orde, als iets immoreel is maakt het niet uit of je daar nu veel of weinig geld mee verdient, je mag dat niet doen. Dus in tweede orde is er het economisch argument. De gedeputeerde denkt, verwacht of hoopt dat daar zeer veel economische voordelen voor Oost-Vlaanderen uit voortvloeien, terwijl ik daar mijn 'geheime' twijfels bij heb. En dat is al heel dikwijls op verschillende terreinen een welles-nietesspelletje geweest. Ik zou voorstellen dat we daar eens proberen komaf mee te maken door een orgaan of iets dergelijk op te richten, of een manier in te stellen om het effect van het Chinabeleid op die twee belangrijke terreinen, mensenrechten & democratie, de immateriële waarden enerzijds en anderzijds de economische waarden, om dat eens objectief te meten. Ik citeer hier met genoegen de eerste gedeputeerde, Alexander Vercamer, die een paar zittingen geleden zei: "Meten is weten, gissen is missen", dat vond ik zeer goed gezegd. Laat ons eens proberen het effect van het Chinabeleid op die twee terreinen aan de hand van kwantificeerbare, meetbare elementen vast te leggen. Op economisch vlak zou je bijvoorbeeld iemand, of een aantal personen en instanties, een lijst kunnen laten maken, voor een deel kan onze administratie dat zelf, van hoeveel Oost-Vlaamse firma's er deelnemen aan activiteiten die wij in China of hier organiseren in de vorm van jaarbeurzen. Hoeveel echte contracten vloeien daaruit voort? Dat moet opgevolgd worden. Het is niet omdat je eens naar de jaarbeurs gaat kijken en zegt dat je dat bijvoorbeeld een tof paviljoen vindt, dat er ook een contract getekend wordt. Hoeveel contracten zijn dat? Hoeveel? Als dat kwantificeerbaar is, had ik graag een idee van de financiële orde en van de werkgelegenheid die daaruit voortvloeit. Dat laatste is ook een belangrijk punt.

De heer voorzitter

Mijnheer Joris, we hebben u goed begrepen. Je hebt uw pointe gemaakt. Mocht ik van u zijn, het is niet zo, maar ik zou afronden.

DEBATTEN

De heer Joris

Ik ben nog maar aan het economische luik. U begrijpt wat ik bedoel met iets tellen en meten. Je moet ook de negatieve kant meten. Hoeveel van die bedrijven die aan die activiteiten deelnemen zeggen misschien "salut en de kost, wij delocaliseren"? Dat moet je dan in de balans aan de negatieve kant zetten. Voor de mensenrechten moet je proberen op dezelfde manier te kwantificeren. Vergelijk eens een aantal jaren na elkaar de rapporten van Amnesty International, de rapporten van organisaties die zich bezighouden met de rechten van religieuze minderheden in China en discussieer niet over grote principes zoals ik zo graag doe, want meten is weten. Tel hoeveel vermeldingen daarover staan in de New York Times, bij Amnesty en in Newsweek. Dan zal je zien en kunnen tellen wie van ons beiden er gelijk heeft. De optimist of de pessimist. Gaat het met China beter of gaat het niet beter?

Als de gedeputeerde dan naar China gaat, laat hem dan eens googelen op een paar zoektermen die ik op voorhand klaar maak. Dan tellen we eens hoeveel scores we hebben voor 'Tibet independance'. 28 000 scores hier en 28 in China. Daar moet een positieve evolutie inzitten of het werkt niet, de liberalisering die we van die economische contacten verwachten. Dus ik vraag om een meetinstrument te maken om de gevolgen van ons Chinabeleid objectief en meetbaar te tellen en te kwantificeren. Ik zou willen dat dit eens ernstig bekeken wordt.
Dank u.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer Joris, ik veronderstel dat het economische iets beter te meten is dan het andere. Maar we gaan verder met mevrouw Verhoeve.

De tussenkomst van mevrouw De Troyer vervalt. Dat is mij gezegd door de fractieleider. Het is nog niet klaar en werd dus nog niet doorgestuurd naar een vervanger. Daardoor is die tussenkomst vervallen. We gaan verder.

BELEIDSNOTA P. 14: 2.3 INTERNATIONALE RELATIES – INTERNATIONALE SAMENWERKING – CHINA: HET "EAST FLANDERS OFFICE"

Mevrouw Verhoeve

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ook ik heb een vraag in verband met China. In juni hebt u samen met de vicerector van de universiteit van Gent een bureau geopend in China onder de mooie naam 'East Flanders Office'. Wat zal uiteindelijk de bedoeling zijn van dit bureau? Hoe gaat dit bureau een meerwaarde leveren ten aanzien van de reeds bestaande relaties met Hebei? Van waar de keuze om dit samen te doen met de Universiteit Gent? Tot slot had ik graag van u vernomen wat de concrete plannen zijn van het bestuur en het bureau ten aanzien van de verdere uitbouw van de relaties met Hebei?
Dank u.

BUDGET P. 84 E.V.: 159 BUITENLANDSE BETREKKINGEN: VRAGEN OVER HET FLANDERS ECONOMIC OFFICE IN VIETNAM**De heer Joris**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Vorige keer dat we het over het Flanders Economic Office, dat kantoortje in Vietnam, hadden, was daar al één bedrijf komen aankloppen. En de gedeputeerde zei toen dat we daar niet te zwaar aan moesten tillen omdat het nog in een inlooffase was. Het zou wel beter gaan. Ik zou hier graag eens de balans opgemaakt zien. Hoeveel heeft dat ons gekost? Alles inclusief, niet met verborgen kosten of dingen die er uit weggelaten zijn, reizen, huur, personeelskosten, recepties, relatiegeschenken, alles meegeteld, hoeveel heeft dat ons gekost? Hoeveel is daarvoor begroot? Hoeveel bedrijven hebben er al gebruik van gemaakt? Hoeveel contracten voor Oost-Vlaamse bedrijven zijn daar al uit voortgevloeid? Ik denk dat dit een kwantificeerbare en telbare vraag is van het genre "Meten is weten, gissen is missen".
Dank u.

De heer voorzitter

Mijnheer Vercamer, je hebt eens iets geciteerd ...

BUDGET P. 84 E.V.: 159 BUITENLANDSE BETREKKINGEN: VRAAG NAAR EEN EVALUATIE VAN HET VIETNAMBELEID**De heer Liebaut loco mevrouw Deckers**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ons bestuur onderhoudt sinds een 5-tal jaar intense contacten met Vietnam. Die contacten zijn de jongste jaren sterk toegenomen in die mate dat 2 jaar geleden een eerste belangrijke economische zending werd georganiseerd. Daarnaast was Vietnam gastland op Accenta, vorig jaar werd een bureau opgericht in Vietnam en in de maand oktober hebt u een economische missie in Vietnam geleid.

Hoe evalueert u deze samenwerking en de inspanningen welke ons bestuur daar onderneemt? Leveren deze inspanningen effectief een meerwaarde voor onze bedrijven? En vooral, wat zijn de ambities en de verwachtingen naar de toekomst toe? Ik dacht dat die vraag in het verlengde lag van wat de collega heeft gesteld.

BUDGET P. 88: G.U. 153 08/611 00: TRANSNATIONALE SAMENWERKING – TERUGBETALING VAN KOSTEN EN DIENSTVERLENINGEN AAN PERSONEELSLEDEN: VRAGEN EN BEDENKINGEN BIJ DE ONDERSTEUNING VAN HET PROJECT "IVA NOORDZEE-PROGRAMMA DC NOISE"**De heer Veys**

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,
Ik had graag enige toelichting gehad bij het project en ik had ook graag enkele bedenkingen willen formuleren. Eerst en vooral denk ik dat het project nieuw is. Ik heb kunnen vaststellen dat er in de beslissingen van de deputatie reeds een historiek is van begin dit jaar. Een eerste beslissing deputatie dateert van maart 2008. Daarbij werd de deelname aan het betrokken project principieel goedgekeurd. In onderschikte orde waren dan een aantal vergaderingen aangevat en dus ter ondertekening geweest van de overeenkomst met de provincie Oost-Vlaanderen en de Vrije Universiteit Brussel.

DEBATTEN

Mijn collega's uit West-Vlaanderen hebben mij een aantal documenten ter beschikking gesteld over het project Noise. Want uit de informatie die in de stukken zit en uit de motivatie in de nota deputatie kan ik het project niet voldoende inschatten. Ik heb natuurlijk geen extra stukken opgevraagd. Als we naar het betrokken project kijken, zien we dat het onder meer over de thematiek van de vergrijzing gaat. Het is een internationaal project. Ik heb eerst en vooral een beetje schrik dat er snel sprake zou zijn van overlapping. Het is natuurlijk aantrekkelijk om in een aantal internationale projecten in te stappen. Die subsidies zijn er nu éénmaal, dus waarom zouden we de boot missen? Maar anderzijds moeten we toch ook weten dat wij niet op die boot moeten springen omdat Europa met middelen smijt. In eerste instantie denk ik dat bij dergelijk initiatief de kans vrij groot is dat de overlapping of zelfs het naast mekaar werken kan ontstaan. Ik verwijs naar gelijkaardige initiatieven die zowel bij de SERV bestaan als bijvoorbeeld bij de WES, dat is een West-Vlaams initiatief op het vlak van economie.

Ik ben ook een beetje verwonderd en vraag me af van waar die bevoorrechte samenwerking met de Vrije Universiteit Brussel komt. Ik dacht dat wij voldoende expertise in onze provincie hebben om daar mogelijks bij betrokken te worden. Ik denk bijvoorbeeld aan de Universiteit Gent. Daarnaast ben ik ook verwonderd over de motivatie van de hoogte van het bedrag. We krijgen weliswaar 160 000 EUR van Europa aan de inkomstzijde maar op basis van de informatie die ik heb, zien we aan de uitgavenzijde bedragen van 19 000 EUR, 65 000 EUR, nog eens 3 000 EUR, en nog eens 45 000 EUR. Als we dat samentellen komen wij in de buurt van het inkomstenbedrag. Maar is dat volledig dekkend of gaan er nog bijkomende uitgaven moeten gebeuren door de provincie? Is er een bepaalde verdeelsleutel afgesproken met de provincie West-Vlaanderen en de VUB? In welke mate gaan wij daar zelf ook nog aan moeten bijdragen? Er is ook sprake van een sensibiliseringscampagne. Ook daar is er toch nogal een hoog bedrag voorzien. Hoe gaat men die concreet invullen en hoe motiveert men de hoogte van het bedrag in kwestie?

In de rand daarvan wil ik toch nog even opmerken dat de regelgeving qua projecten natuurlijk wel een beetje veranderd is, maar ik voel toch aan dat wij als provincieraad of als tweede commissie onvoldoende worden betrokken. Ik weet natuurlijk dat jullie bij tal van projecten vaak het projectsecretariaat vervullen, maar bij Noise is dat natuurlijk een actieve participatie. De provincie speelt een belangrijke rol bij de ondersteuning, dus ik hou hier toch een pleidooi om in de toekomst iets actiever te rapporteren naar de tweede commissie. Ik denk dat dit bijzonder nuttig is. Ik hoor ook in diverse reacties van collega's, en dat zijn er meestal van de meerderheid, dat het belangrijk is dat men vragende partij is en dat er zoveel mogelijk aandacht gaat van Europese programma's naar onze Oost-Vlaamse gemeenten. Maar wij missen soms een stuk van het volledige verhaal over wat bijvoorbeeld het aanbod is, welke gemeenten moeten afhaken en wat nadien de evaluatie is. Ik pleit hier dus om de commissie er actiever bij te betrekken.

Tot daar mijn tussenkomst.

Dank u wel.

De heer gedeputeerde De Buck

Mijnheer de Voorzitter, Geachte Collega's,

Wat betreft de vraag van collega Dekimpe in verband met Accenta. Het is dus inderdaad zo dat we sedert 4 jaar actief meewerken aan de activiteiten rond het gastland. De eerste 2 jaren, in 2005 en 2006, was dat vrij evident vermits dat landen waren waar wij rechtstreeks contacten mee hadden. Wij hebben de basis gelegd in 2005 met China als gastland en meerbepaald de provincie Hebei. Het jaar daarop was het Vietnam. Wij hebben eigenlijk rond die organisatie een samenwerkingsverband uitgebouwd met een aantal actoren. Wij hebben ons dan in dat geheel als voortrekker geprofileerd en het hoogtepunt rond die samenwerking met China was een businessforum met 370 deelnemers. Dat zal collega Joris ongetwijfeld interesseren. Voor Vietnam hebben we eveneens een businessforum georganiseerd met daarop 290 aanwezigen. Het jaar nadien was Zuid-Afrika en de provincie Vrijstaat gastland en/of gastprovincie. Dat was hoofdzakelijk via de stad Gent. Zij heeft daar een samenwerkingsakkoord mee. Stad Gent heeft zich dan ook als voortrekker van dat project opgeworpen. Wij hebben ons toen beperkt tot de medeorganisatie van het businessforum.

De editie van dit jaar had India als gastland. Dat is een uiterst belangrijke markt voor onze Oost-Vlaamse bedrijven. Maar het is ook in omgekeerde richting belangrijk, u kent de belangen die ook India hier bij ons in de streek heeft. Onder andere in het havengebied heeft India belangen door haar participatie in Mittal. Samen met de partners in Accenta hebben wij altijd achter een duidelijke keuze gestaan. Wie zijn die partners in Accenta? De stad Gent, de Gentse Haven, Flanders Investment & Trade, de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij, de Universiteit Gent, Voka, Accenta, het Festival van Vlaanderen, de Federatie van Toerisme Oost-Vlaanderen en op aandringen van de provincie ook Unizo die besloten heeft om toe te treden. En dat samenwerkingsplatform heeft eigenlijk ook een beetje als inspiratie gediend voor de oprichting van het samenwerkingsplatform China, met name het Chinaplatform, waarin naast ons bestuur, de stad Gent, de Universiteit Gent, de Gentse Haven, en de Vlaams-Chinese Kamer van Koophandel zetelen.

Dat is de geschiedenis, nu komen we aan onze ambities rond Turkije. Voor de stad Gent is Turkije om voor de hand liggende redenen een belangrijk gastland. De stad zal dan ook de coördinatie op zich nemen zoals ze dat gedaan heeft voor Zuid-Afrika. Gent zal sterk inzetten op maximale betrokkenheid van de lokale Turkse gemeenschap en dit op zowel maatschappelijk, cultureel en economisch vlak. Er is hier inderdaad een goed uitgebouwde Turkse middenstand aanwezig. Het provinciebestuur zal zich opnieuw richten op het businessforum met als doel de grotere bedrijven uit beide landen samen te brengen om de wederzijdse opportuniteiten te onderzoeken. Dat is onze positionering die eigenlijk niet veel verschilt van wat we in het verleden gedaan hebben. Maar nu is het de stad en dan weer de provincie die het voortouw neemt.

Collega De Coninck stelt vragen in verband met Euregio Scheldemond. Daar is inderdaad een wijziging gebeurd. Tot en met Interreg II werd gewerkt op het niveau van Euregio Scheldemond, het is te zeggen, de 3 gekende provincies, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Zeeland. En verder langs de Belgisch-Nederlandse grens was er het Benelux-Middengebied waar de andere provincies, 2 Nederlandse en 3 Vlaamse, bij betrokken waren. Oorspronkelijk waren er 2, later 3 want Vlaams-Brabant is er achteraf bijgekomen. Op initiatief van de Vlaamse regering is men gaan aandringen om grensbreed te werken en om die twee Euregio's samen te voegen. Dat heeft opportuniteiten, maar dat wil niet zeggen dat de stevige samenwerking die altijd heeft bestaan binnen de Euregio Scheldemond niet verder de lijm vormt van onze samenwerking. Enerzijds zijn Oost-Vlaanderen en Zeeland verbonden door het zeekanaal Gent-Terneuzen en anderzijds, wat betreft West-Vlaanderen, zit je met de gemeenschappelijke ontwikkeling van de kuststreek. En dat schept dus een zeer hechte band tussen die drie. Maar dat neemt niet weg dat er geen grensbrede projecten zullen komen.

Wij hebben meer mogelijkheden gekregen. De universiteit die binnen de Euregio Scheldemond slechts een zeer kleine partner had in Zeeland kan nu grensbreed gaan samenwerken met hogescholen in Noord-Brabant en zelfs in Limburg aan beide zijden van de grens. Dat is een uitbreiding, maar uiteraard heeft die schaalvergroting ook wat kinderziekten teweeg gebracht. Maar ik mag wel zeggen dat we nu binnen Interreg IV zeer goed bezig zijn. Temeer omdat de coördinator van geheel het project eigenlijk de coördinator is die vroeger in de Euregio Scheldemond actief was. Die is trouwens een uitstekende kracht.

Wij hebben een probleem van weelde omdat we in het begin van de periode een massa projecten binnenkregen zodat we keuzes moesten maken. We maakten dus een prioriteringsoefening om te bepalen wat prioritair en wat niet prioritair is en om ervoor te zorgen dat de aanwending van de middelen over heel de programmeringsperiode gespreid zou kunnen worden en niet geconcentreerd zou worden op de eerste 3 à 4 jaar van die periode. Er kunnen zich na 2 à 3 jaar nog altijd waardevolle projecten aandienen, en het zou jammer zijn mochten alle middelen reeds besteed zijn op dat ogenblik.

Er zijn een aantal belangrijke projecten bij. Er is bijvoorbeeld een belangrijk werkgelegenheidsproject in de glastuinbouw. Er zijn een tiental projecten tot nu toe goedgekeurd. En ik zou ook de volgende boodschap willen meegeven aan collega De Meerleer. Dit project concentreert zich vooral op lagergeschoolden. Er is ook een project rond maatschappelijk verantwoord ondernemen, over biodiversiteit en ook over de revitalisering van oude industriehavens waar Gent uiteraard zal aan meewerken.

DEBATTEN

En dan kom ik terug op het grote project dat op ons afkomt: Bio Base. Dat is een strategisch project dat belangrijk is voor de Gentse Kanaalzone. Later vertel ik daar meer over. Dat project zal in totaal 6 miljoen aan Europese middelen toegewezen krijgen indien het goedgekeurd wordt op de volgende stuurgroep van 12 december. Verder zijn er nog een aantal strategische projecten met betrekking tot de logistiek. Daarin hebben de 5 Vlaamse provincies zich verbonden om samen met Nederland iets op te zetten en waar ook zeer ruim Europese middelen voor gevraagd zullen worden. Bovendien is er dan natuurlijk ook het project rond de beperking van CO₂ op de bedrijventerreinen. Verder zijn er nog projecten met betrekking tot de afstemming van het onderwijs op de arbeidsmarkt in voorbereiding en een grensbreed project met betrekking tot integrale plattelandsontwikkeling. Collega Vercamer staat daar ten volle achter. In de niet strikt economische sfeer zullen waterbeheer en toerisme ook projectmatig worden aangepakt. Ik ga daarmee in op de suggestie van collega Veys. Wanneer we een duidelijk overzicht hebben, Collega, zullen we daarmee naar de commissie komen. Het is eigenlijk zelfs het best dat we daar eens zeer ruim een commissievergadering aan wijden. Ik vind dat een goede suggestie. Ik heb het trouwens deze middag nog met directeur De Pauw besproken dat we nu stilletjes aan op gang zijn en dat we nu voldoende materie hebben om daar eens een degelijke commissie aan te wijden. Ik ga graag op die suggestie in.

Dan kom ik bij mevrouw Van Belle die het had over Interreg IVa Frankrijk-Wallonië-Vlaanderen. Daarin zitten we met het nieuw gegeven dat het arrondissement Gent is kunnen toetreden, wat van uiterst belang is. In het verleden konden we in die, als ik dat zo mag noemen, tripartite met Frankrijk, Wallonië en Vlaanderen, alleen via het kleine arrondissement Oudenaarde participeren. Daarin zijn we niet verder gekomen dan participatie in een 8-tal projecten. Met de verbreding van de Leie, dat vooral een verbindingsslijn tussen Noord-Frankrijk en Gent is, hebben we eigenlijk een kapstok voor meerdere projecten. Tot nu toe zijn we al bij 11 projecten betrokken.

Maar nu enkele cijfers. In de vorige projectperiode hadden we 8 projecten, wat neerkwam op 638 000 EUR EFRO-middelen met 165 000 EUR provinciale cofinanciering. Met wat tot nu toe goedgekeurd is, zitten we reeds aan 3 526 000 EUR EFRO-steun, maal 2,5 en 167 000 EUR provinciale cofinanciering. Daar zitten we op hetzelfde niveau. Natuurlijk, hoe meer centen we van Europa krijgen, hoe minder we moeten cofinancieren als dusdanig. Maar het is belangrijk dat wij in al die projecten aanwezig zijn, want telkens is provinciale cofinanciering bijna een vereiste.

We hebben een belangrijk project rond de Leiestreek. Dat is een ontwikkelingsproject en -traject dat zich heeft ontwikkeld voor het ganse Leiegebied, van bron tot monding, met toeristische, culturele en economische aspecten. Wij hebben ook het project Transdigital wat een interessant project is dat een dynamisch netwerk wil opzetten van onderzoekscentra (IBBT) maar ook van bedrijven en culturele centra. De Vooruit uit Gent is daarbij betrokken en wil de projecten in functie stellen van de numerieke technologieën. Dan zijn er ook nog twee televisieprojecten waarvan één project de grensoverschrijdende culturele rijkdom in beeld wil brengen en het toerisme wil aanmoedigen. Het tweede project is dan eerder sociaal-economisch gericht en wil de sociale mobiliteit verstevigen.

Wat het hefboomeffect inzake de relaties tussen Rijsel en de stad Gent betreft, denk ik dat dit project het alleen maar kan verstevigen. Vroeger had men de eurometropool Rijsel-Kortrijk-Doornik, maar nu met de doortrekking van het project naar Gent, en met de op ons afkomende Seine-Scheldeverbinding, wordt er een nieuwe as gecreëerd. De ontwikkeling van Gent en Rijsel zal in de toekomst nog sterker zijn want de steden worden met elkaar verbonden over de weg via de E17, en over het water via de Seine-Schelde. Daarnaast is er uiteraard de ruime mogelijkheid tot samenwerking met de gekende universiteit van Rijsel en uiteraard de nog veel bekendere universiteit van Gent. En er is ook de historisch culturele band die bestaat met Rijsel, want nog niet zoveel generaties geleden was de voertaal van de bevolking daar ook Nederlands. We mogen dus ook onze culturele banden zeker niet vergeten.

Ik kom dan terug bij mijnheer De Coninck over het informatiepunt Europa. Ik dank de collega dat hij dit hier ter sprake brengt want het is een zeer interessant punt waarvoor we eigenlijk veel te weinig de gelegenheid krijgen om het hier in de raad naar voor te brengen. We zijn aan ons elfde jaar bezig en wij hebben heel wat verwezenlijkt mag ik zeggen. Wij hebben een dubbele opdracht. Enerzijds moeten we communiceren en informeren en anderzijds moeten we ook activiteiten organiseren. Vorig jaar in 2007, hadden wij in totaal 4 000 bezoekers die zich lieten registreren en die brochures kwamen ophalen of informatie kwamen consulteren via de server Europa, de EU-databanken of de EU-bibliotheek. Daarnaast kregen we aan de balie, aan de telefoon of via e-mail 3 000 concrete vragen om inlichtingen. Wij hebben ons eigenlijk van in het begin sterk gepositioneerd als voortrekker van dit project.

Buitenlandse Zaken en de Europese Unie cofinancieren, maar wij hebben dat altijd sterk naar ons toe getrokken en hebben dat dus ook eigenlijk sterk gefinancierd. Daarvoor moet ik toch mijn collega's danken, Voorzitter. Vanuit het informatiepunt hebben we een sterke samenwerking opgebouwd met onze gemeentebesturen. Regelmatig is er contact met de communicatieambtenaren van de gemeentebesturen en in 35 gemeenten van onze provincie gebruikt men een folderhouder van brochures in verband met Europa. Ik quoteer maar één van de activiteiten. In 2001 hebben we het Pickup Europaverhaal georganiseerd ter gelegenheid van het Belgisch voorzitterschap. In het kader van dit verhaal hebben we 3 000 laatstejaarsstudenten vanuit de humaniora samengebracht op 35 verschillende locaties in Gent om hen een soort Europaspel te laten spelen. De apotheose ging door op een plaats die vandaag heel verlaten zal zijn, maar waar het gisteren zeer druk was, namelijk Het Kuipke.

Dan kom ik aan onze methodologie. Wij werken met doelgroepen. De onderwijsgroep is een belangrijke doelgroep en wij sluiten aan bij de eindtermen. De vakmensen onder ons zullen weten wat eindtermen zijn. Verder werken wij ook samen met de stichting Ryckvelde die eigenlijk ontstaan is in de marge van het Europacollege. Zoals ik reeds zei, werken wij per doelgroep, dus wij hebben speciale brochures die gericht zijn op het basisonderwijs, maar we hebben ook zaken die zich richten op de humaniora. Voor het basisonderwijs hebben wij bijvoorbeeld de brochure 'Jelle en Jana ontdekken Europa', een werkboekje met een leerkrachtenhandleiding voor de derde graad waarvan reeds 12 000 exemplaren verspreid zijn. In de brochure 'Europa in je buurt', die u recentelijk nog ontving, bieden wij de mogelijkheid om een aantal Europese projecten te bezoeken.

Verder zijn er de 'Europadagen' die we samen met de stichting Ryckvelde organiseren in het secundair onderwijs. Voorts zijn er voor het secundair onderwijs de drie educatieve pakketten 'Wegwijs in Europa', 'Globetrotter' en 'Europa onder de loep'. Met de universiteit, en we zijn dan bij het hoger onderwijs, organiseren wij tweemaal per jaar in het Infopunt de Erasmus Welcome-day waarbij de buitenlandse studenten worden ontvangen. Met de Hogeschool Gent is er een simulatieoefening waarbij de Europese Raad wordt nagebootst rond een bepaald vooraf gekozen thema. En tot voor kort hadden we hier de maandagavondlezingen waarop ambassadeurs uit geheel Europa en de gehele wereld als gastsprekers werden uitgenodigd. Daarnaast zijn we dit jaar gestart met de ontbijtlezingen waarvan er een tweetal zijn doorgegaan op initiatief van de Europese Commissie. Onze participatie aan Flikkendag is ook heel belangrijk. In 2007 stond Flikkendag in het kader van Europa. En ook dit jaar hebben we hier, samen met de collega van Landbouw, tijdens Flikkendag een manifestatie georganiseerd in het kader van gezonde voeding. Dat is een actie die op dat ogenblik in Europa gevoerd werd. We hebben hier toen vele duizenden appels uitgedeeld.

Dit waren vorig jaar en dit jaar dus eigenlijk de twee meest geslaagde opendeurdagen van de provincie, want er zijn hier een paar 10 000 mensen over onze zulle gekomen naar aanleiding van de Flikkendag en de Europese activiteiten. En ik denk dat het ook voor de laagdrempeligheid van ons provinciebestuur 2 belangrijke dagen waren. De appels waren ook zeer goed, Collega.

Dan in het kort hoe die dienst is ingebed. Die is ingebed in de dienst Economie en Externe Betrekkingen. Van daar uit zijn we goed bezig. We hebben gemotiveerd personeel. Tot slot zou ik nog willen verwijzen naar onze digitale nieuwsbrief. 'Oost-Vlaanderen gaat vreemd' is de titel van die nieuwsbrief. Het klinkt misschien een beetje raar maar het is figuurlijk te interpreteren. Daarin worden de Europese en de economische projecten toegelicht en ook de collega van Landbouw doet daar met Leader en PDPO zijn mededelingen in. Zo weet men wat er op landbouwgebied gebeurt binnen de Europese sector. Volgend jaar staan de Europese verkiezingen op touw en zullen we ongetwijfeld ook een aantal activiteiten moeten organiseren. In 2010 wordt het weer een druk jaar want dan zal België opnieuw aan de beurt zijn om opnieuw het Europese voorzitterschap waar te nemen en ook daar zullen we ongetwijfeld een aantal activiteiten aan moeten koppelen. Ook de wedstrijd 'De Europese gemeente' is opnieuw in voorbereiding. Die prijs werd vorig jaar gewonnen door Eeklo.

DEBATTEN

Dan kom ik bij collega Marc Joris over China. Collega, er zijn twee elementen. U vraagt een kwantificering. De kwantificering naar de vergaderingen en forums kunnen wij u geven. Wij hebben de kwantificering van de missies die wij organiseren, het aantal bedrijven dat meegaat en dat wij ontvangen. Maar u weet even goed als ik dat bedrijven meegaan om contacten te leggen en om zaken te doen. En eens die contacten er zijn en zaken afgesloten worden, vragen zij ons niet om die contracten mee te ondertekenen. De maatstaf voor ons is dus de tevredenheidsgraad van die bedrijven. We zien dat we goed zitten door het feit dat de bedrijven ons kennen, met ons meegaan en door de permanente contacten die wij met ze hebben. Men vraagt echter ook naar initiatieven en men wil met ons samenwerken door het prestige dat wij bijvoorbeeld in de Vlaams-Chinese Kamer van Koophandel als kenner van China genieten.

Ik gaf dus een aantal cijfers, maar ik wil nog meegeven dat als wij een seminarie organiseren er altijd zeer ernstig gewerkt wordt en dat er een zeer ernstige aanwezigheid is. Mijnheer Veys is al op bepaalde van die seminars aanwezig geweest, dus hij kan dat zeker beamen. De laatste tijd zie ik hem niet zoveel meer, maar ik begrijp het dat hij niet overal aanwezig kan zijn door het feit dat hij zo hard werkt. Dus ik denk dat dit voldoende duidelijk is en dat iedereen weet dat de economische cijfers qua export en import bijgehouden worden op nationaal of Vlaams niveau en niet op provinciaal niveau. De tevredenheid van de deelnemers is de belangrijkste maatstaf die er is. En die is er.

Wat de afweging op het gebied van de mensenrechten betreft zeg ik u dat we, gelukkig, niet allemaal gelijk zijn. Ik ben misschien een optimist, u bent dat niet zozeer. Maar als we in het algemeen de afweging maken en we meten de gehele wereld met de West-Europese maatstaven dan aarzel ik om onmiddellijk met ons meetlint de anderen te gaan meten. Zeker als we de geschiedenis van ons democratiseringsproces bekijken. Hoe lang heeft het geduurd om te komen waar we nu staan? Hoe lang heeft het geduurd voor het algemeen stemrecht tot stand kwam na het meervoudig stemrecht? Hoe lang heeft het geduurd eer er vrouwenstemrecht was? Hoe lang bestaat dat al en hoeveel jaren heeft het geduurd om daartoe te komen?

Ik weet, Collega, de situatie in China is niet ideaal, maar ze is ook niet ideaal in Saoedi-Arabië en in vele andere landen in de wereld. En ons model is inderdaad een goed model en we moeten de anderen aanmoedigen om democratisch te worden en om te werken zoals wij werken binnen een eigen culturele en filosofische ingesteldheid. Maar die filosofische ingesteldheid is overal anders. Ook de Amerikanen hebben een andere opinie over democratisering en over andere bepaalde aspecten. Zij gaan dat soms elders met het geweer verkopen. Wij kunnen alleen maar zeggen dat het een land is dat vooruit gaat. Voor u gaat het te traag, dat is uw goed recht om daar zo over te oordelen. Maar ik denk dat meer openheid en meer contacten – ik zeg dat al van in het begin – de beste manier is om die mensen vooruit te helpen.

Het heeft niet rechtstreeks met uw vraag te maken, maar de terugval van de wereldwijde economie heeft ook daar zijn weerslag. Die mensenmassa heeft in gans haar geschiedenis nog nooit democratie gekend maar heeft wel altijd oorlogen en onderdrukking meegemaakt. Als die mensenmassa sociaal in beroering komt, hebben we een serieus probleem denk ik. Zolang ze voedsel, een woning en een basisgezondheidszorg hebben en kunnen doorgroeien en perspectieven hebben om naar toe te leven, zijn ze goed bezig. Op de duur zullen zij ook die dure, democratische goederen verwerven, maar laat er vooral niets gebeuren met dat groeiproces. Laat die wanorde of die reusachtige hongersnoden die daar ooit geweest zijn, nooit meer gebeuren. En laat het regime daar nooit meer achteruit gaan in het kader van een ongelooflijk zuiveringsproces, of hoe men dat ook wil noemen, waarbij tientallen miljoenen mensen zich in hongersnood stortten of uitgeroeid worden zonder meer. We moeten vooruit denken en niet achteruit. Dat moest mij eens van het hart. Ik ga over naar de volgende tussenkomst.

Mevrouw Verhoeve heeft het over het East Flanders Office. Ik heb al gezegd dat we eigenlijk samenwerken in een Chinaplatform met een aantal actoren die rond China actief zijn in het kader van de synergie. Want als we met een handelsmissie naar China gaan, doen we dat niet op eigen houtje. We doen dat samen met Flanders Investment and Trade (FIT). Wij dachten dat het naar China toe nuttig zou zijn om een permanent aanspreekpunt te hebben. Het is ook nuttig om onze dienst bij te staan en te ontlasten in de talrijke contacten en om onze dienstverlening naar bedrijven te kunnen verbeteren.

We zijn tot een samenwerking gekomen met de Universiteit Gent. De universiteit is eigenlijk zeer actief in China en heeft daar verschillende samenwerkingsakkoorden lopen. Wij hebben er dan aan gedacht om in het dienstcentrum Kingsphere een bureau te openen. Dat is een dienstencentrum dat erkend is door FIT en waar ook nog een aantal andere actoren aanwezig zijn. De universiteit van Leuven en het provinciebestuur van Antwerpen zijn daar aanwezig, en nu zijn ook de provincie Oost-Vlaanderen en de Universiteit Gent daar aanwezig.

U kan vragen waarom we niet naar Hebei gegaan zijn. Wel, Hebei ligt nu éénmaal rond Beijing en zelfs voor Hebei konden we niet centraler gesitueerd zijn dan in Beijing als dusdanig. U weet ook dat we ons in China niet enkel willen concentreren op Hebei. Dat is ook gesteld in de beleidsverklaring. We willen ook actief zijn in de bredere streek rond Hebei, rond de Bohaizee, die de ontwikkelingszone bij uitstek is in het volgende 5-jarenplan van China. We willen ons daar richten op Shenyang en Qingdao, twee steden waar de universiteit zeer goede contacten heeft.

We hebben dan een jonge Sinologe aangeworven die vanuit haar werkervaring op de Belgische ambassade reeds over een stevig netwerk beschikt. Die dame spreekt vloeiend Chinees, legt de contacten en zorgt voor de coördinatie van de missies. Natuurlijk coördineert zij ook de talrijke Chinese missies die wij hier de laatste tijd mogen verwelkomen. Zij werkt halftijds voor de provincie en halftijds voor de universiteit. Binnenkort krijgt ze een door Hebei gefinancierde stage van 2 weken waarbij ze al de belangrijkste steden in Hebei zal bezoeken.

Wat ook belangrijk is, is dat de landbouwfaculteit van de universiteit van Gent reeds enkele jaren actief is in Hebei. Wij plannen in het voorjaar van 2009 een economische zending naar Hebei. Die zending zal bestaan uit een 3-luik. Ten eerste zal er een belangrijk landbouwluk zijn, in samenwerking met de Vlaamse-Chinese Kamer van Koophandel. Dat is op dit ogenblik in voorbereiding met dienst Landbouw van collega Vercamer. Ten tweede zal de Vlaams-Chinese Kamer van Koophandel ons helpen bij de werkbezoeken die wij plannen aan een aantal industriezones aan de Bohaizee. Daar heb ik het al over gehad. Daarnaast zullen ook diverse andere bedrijven de kans krijgen om vanuit de klassieke business-to-business aan deze missie deel te nemen.

Voor 2010 plannen wij samen met Antwerpen een havengerelateerde missie. De Antwerpse collega, die ook voorzitter is van de POM, reageert er zeer positief op om samen de havens rond de Bohaizee te bezoeken. Antwerpen heeft, zoals u weet, zeer goede relaties met Tianjin. Ik zal het hierbij laten voorzitter, ik hou de klok in de gaten.

Mevrouw De Troyer heeft haar tussenkomst teruggetrokken.

Dan komen we in Vietnam bij collega Marc Joris over de kosten-batenanalyses van het Flanders Economic Office. Collega, je hebt de cijfers want die staan in de begroting, dus je weet wat het ons kost. Dat is niet overdreven. Wij werken daar eens te meer in samenwerking met het consulaat. De lokalen die wij betrekken sluiten aan bij het consulaat. Dat zorgt ervoor dat wij die zaak daar zeer low-cost kunnen openhouden.

Waarom hebben wij dat daar georganiseerd? Wel, omdat wij regelmatig contacten hebben in Vietnam en wij daar een aantal zeer gewaardeerde missies georganiseerd hebben. Zeer recent waren wij daar nog met een 20-tal bedrijven. De evaluatierapporten komen binnen en zijn zeer positief, niet alleen wat betreft de resultaten van de bedrijven, maar ook wat betreft de inspanningen die vanuit het Flanders Economic Office gericht zijn. En we hebben hier enkele cijfers, collega. 6 van de 20 bedrijven die met ons mee waren zijn reeds teruggekeerd voor verdere besprekingen en voor verdere contacten. Dus we weten van 6 van de 20 bedrijven dat ze onmiddellijk terug gegaan zijn om zaken te doen. Ik denk niet dat dit een slechte score is.

We hebben nu reeds een aantal contacten voor een missie volgend jaar. De vraag is groot. En er zijn veel contacten die resulteren in reële zaken. Ik was onlangs op een basketbalwedstrijd en ik werd daar bij de mouw gegrepen door iemand die mee geweest was en die zei dat hij volgende week opnieuw vertrok omdat hij er een partner heeft gevonden. Goed, ik kan alleen maar zeggen dat wij daar sterk gewaardeerd worden en dat wij daar een merknaam hebben. Minister Ceyssens bereidt trouwens een FIT-zending voor en zij heeft eigenlijk al belangstelling getoond om de knowhow vanuit Oost-Vlaanderen te willen gebruiken bij de voorbereiding van de missie. Zij had trouwens een afgevaardigde mee gezonden met onze missie om er al op verkenning te gaan en gebruik te maken van de contacten die wij daar hebben.

DEBATTEN

U vraagt zeer concreet naar de bezetting van het Flanders Economic Office. Momenteel is daar één bedrijf gevestigd en er zijn een aantal andere contacten met mensen die daar mogelijkheden zoeken. Ik geef toe dat dit niet overdreven is, maar naast de vestiging heeft dat centrum ook een aantal andere taken. Daarnaast moet ik er toch ook op wijzen dat het succesvolle dienstencentrum van FIT in Shanghai er 4 jaar over heeft gedaan om op kruissnelheid te komen. Zoiets moet groeien. Maar de vestiging van bedrijven is dus niet de enige opdracht van het Economic Office. Het is een aanspreekpunt en een steunpunt voor onze bedrijven die er op prospectie gaan. Dus ook die 6 bedrijven die nu onmiddellijk terugkeren, zullen zich via het Flanders Economic Office verplaatsen en zullen via het Flanders Economic Office hun contacten voeren.

We hebben er ook een constant steunpunt voor onze werking van Oost-Vlaamse zendingen die we naar Vietnam sturen. Bijkomend zal de structurele samenwerking met de Universiteit Gent vanuit het Flanders Economic Office worden verdergezet. Zij plannen een permanent bureau en ze zullen van daaruit ook hun contacten met Vietnam verderzetten. Binnenkort wordt hiertoe een overeenkomst ondertekend. Je moet weten dat de universiteit van Gent al 30 jaar een sterke samenwerking heeft in Vietnam, onder meer via professor Sorgeloose, de autoriteit in de wereld op het gebied van aquacultuur. We zijn daar goed bezig.

Wat kost het allemaal? In 2008 kost dat ons bestuur 22 690 EUR. Daarin zijn de kosten van huur en personeel inbegrepen. Andere kosten zijn er niet, dus ik denk dat dit voor de dienstverlening naar onze bedrijven, en rekening houdend met het succes dat wij daar hebben, een heel beperkte som is. En de klassieke vraag over de contracten, Collega, daar heb ik het al over gehad. Dat is de zaak van de bedrijven. Wij hebben geen dirigistische houding tegenover die bedrijven. Wij hebben alleen maar de graad van tevredenheid en de belangstelling, ook voor de seminars die wij hier organiseren. Wij kunnen bijvoorbeeld ook stellen dat onze siertelers in 2008 in Vietnam 2 miljoen planten hebben geproduceerd. Dat zijn we te weten gekomen. En het gaat niet over een herlokalisatie maar om het benaderen van de lokale markt als dusdanig.

Ik ga dan verder naar de volgende vraag. Mevrouw Deckers heeft een algemene vraag gesteld over de evaluatie van het Vietnambeleid. Ik denk dat de meeste elementen van mijn antwoord reeds vervat zijn in wat ik aan collega Joris gezegd heb. Wij hebben daar een goede reputatie opgebouwd, wij werken met duidelijke projecten die ter plaatse sterk gewaardeerd worden en die natuurlijk ook sterk gewaardeerd worden door de bedrijfswereld die op verkenning gaat in Vietnam.

Ten slotte kom ik bij de vraag van mijnheer Veys. De vraag is zeer interessant en sterk gedetailleerd. Het Oost-Vlaamse gedeelte in het project Noise bedraagt in totaal 306 925 EUR. De kosten voor vaste werknemers slaan op een inzet van provinciepersoneel gedurende een dag en een half per week. Het gaat hier over twee bestuurssecretarissen van de directie Economie & Externe Betrekkingen. Ik mag geen namen noemen, Pascal De Meyer 1 dag en Peter De Steur een halve dag. Bovenop dit budget dient nog 64 113 EUR voorzien te worden voor de gemeenschappelijke kosten in de periode 2008-2011. Maximaal de helft van het voorziene budget komt in aanmerking voor subsidiering door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO). Voor de andere helft, afgerond 186 000 EUR, dient het provinciebestuur in cofinanciering te voorzien. Deze cofinanciering kan verkregen worden als volgt met afgeronde bedragen, we gaan niet achter de komma rekenen.

- 50% van de kosten voor vaste werknemers van het provinciebestuur kan daartoe in aanmerking genomen (31 700 EUR);
- 50% van de kosten voor vaste werknemers vzw ERSV Oost-Vlaanderen kan eveneens in aanmerking genomen worden (43 750 EUR);
- 50% van de kosten voor reizen en accommodatie, vergaderingen en seminars en promotie en publicaties kan gefinancierd worden via het reguliere budget van het provinciebestuur en van de vzw ERSV Oost-Vlaanderen (25 650 EUR);
- Verspreid over de periode 2008 tot en met 2011 wordt aan het provinciebestuur gevraagd om 63 750 EUR bij te dragen voor het VUB-onderzoeksproject. Dit bedrag kan volledig als cofinanciering beschouwd worden. Gelet op de onderzoeksmaterie, kan samen met de dienst Welzijn bekeken worden hoe dit bedrag gefinancierd kan worden;
- De rest van de cofinanciering (21 150 EUR) kan worden verhaald op het provinciale budget voor cofinanciering van Interregprojecten.

Nu de vertaling daarvan in de begroting van 2009:

- 15308/70255: 160 000 EUR aan geraamde ontvangsten vanwege EFRO (subsiëring Interreg IVa);
- 15308/61100: 19 000 EURO geraamde uitgaven (reis- en verblijfskosten + audit);
- 15308/61215: 73 000 EURO geraamde uitgaven (studiekosten – VUB-onderzoeksproject);
- 15308/61302: 65 000 EURO geraamde uitgaven (internationale gemeenschappelijke kosten – in de loop van het project nader toe te wijzen via interne verschuivingen);
- 15308/61307: 3 000 EURO geraamde uitgaven (publiciteit).

Mijnheer de Voorzitter, tot zover mijn antwoord. Ik denk dat het de collega genoegdoening moet schenken gezien het vrij gedetailleerd is. Maar, Collega, ik moet u er ook op wijzen dat binnen die projecten, naargelang het project zich voldoet, er wel eens verschuivingen zijn in de cijfers. Want een project gaat uit van ramingen. En die worden pas achteraf beoordeeld op het feit of het realistische ramingen zijn of niet. Dat is altijd het verschil tussen een begroting en een rekening. Wanneer er redelijke en gemotiveerde verschuivingen voorgesteld worden, dan kan dat. Maar met de postpersoneelskosten kan niet zo sterk geschoven worden, dat weet u. Goed, Voorzitter, tot zover de antwoorden.

De heer voorzitter

Dank u wel, Mijnheer De Buck, dat was zeker volledig. Mijnheer Joris zal een korte bijkomende vraag, opmerking of aanmerking maken.

De heer Joris

Ik hou helemaal niet van de suggestie dat de democratisering zou lijden tot wanorde en hongersnoden, dat is het argument van alle tirannen. Ik vraag niet dat je China vergelijkt met Europa. Ik vraag dat je China dit jaar eens vergelijkt met China volgend jaar en het jaar daarop. Zo kan je een evolutie zien. U geeft als argument dat de Chinezen nog te onontwikkeld zijn voor de democratie, maar als je in de regio gaat kijken naar 3 landen met een zeer verwante cultuur, kan je zien dat Taiwan, Korea en Japan in zeer korte tijd, een beetje dankzij de Amerikaanse geweren, fatsoenlijke democratische naties geworden zijn. Als zij dat kunnen, dan kunnen de Chinezen dat ook. Als ze het niet doen is het niet dat ze het niet kunnen, maar dat ze het vertikken. Zou eenvoudig ligt het. Dank u.

De heer gedeputeerde De Buck

De collega mag gehoord hebben wat hij wil gehoord hebben, maar ik heb gezegd wat ik heb gezegd, Voorzitter.

De heer voorzitter

Dank u wel. Collega's, het zal u niet verbazen dat ik deze provincieraad sluit. Wij, diegenen die hier nog aanwezig zijn, zijn hier 4 uren. En er zijn 30 tussenkomsten gehouden. Morgen doen we hetzelfde. We gaan zeker tot 18 uur door. Anders komen we er niet. Maar er is goed werk geleverd. Tot morgen om 14 uur.

EINDE VAN DE ZITTING